

BÉCI ÉS SZILVI

(Regény)

Írta:

Végh Miki

e-mail: vmikusz@gmail.com

Bécivel az interneten ismerkedtünk meg. Egy sakkparti elemzéséhez szóltunk mindketten hozzá párszor és a végén úgy döntöttünk, chat-en folytatjuk a társalgást, de akkor már többször kerültek szóba köztünk a felmenő rokonaink. Nincs náluknál dühödtebb ellenségünk. Megegyeztünk, kölcsönösen utáljuk mindet. Egymásét és mindenki másét. Három héten keresztül küzdöttünk a magunk igazáért, döntetlen eredménnyel. Bécinek született egy korszakalkotó ötlete, találkozzunk, és ha úgy sem bírunk egymással, legfeljebb lesz csattanója a vitának. Belementem a buliba. Ha az ember tudja, mit akar, könnyebben észreveszi, amikor találkozik vele. Vannak haverjaim, de ezek inkább ivócimborák. Béci úgy néz ki, mivel nem sértődős, viszont kiáll a maga igazáért, akár barátok is lehetünk. Lelevezeltük a találkozót.

„- Szilvi, mikor érsz rá?

- Tök mindegy, a jó ügy érdekében bármikor.

- Holnap délelőtt jó lesz?

- Sajnos, többszörösen nem. Egyrészt kivételesen melózok, de ez nem érdekes, ám apámat kórházba kell vinni.

- Ott az én apám is volt, mikor meghibásodott. Képzeld el, az éjszakás nővér fel szokta ébreszteni, hogy vegye be az altatóját! Mi baja a faterodnak?

- Koszorúér.

- Te hülye, azt kérdeztem mi baja, nem azt, hogy miért megy?

- Nem megy, hanem Tücsi viszi.

- Az meg kicsoda?

- Szülőanyám, csak alkotóm elnevezte Tücsinek, mert be nem áll a szája, mindig ciripel.

- Tégedet nem a faterod alkotott?

- Nem tudom. Tücsi szerint igen. Ezért tisztelem Kandurkát alkotómként.

- Tudod, hogy pocskékul írsz?

- Olvasni szeretek, nem írni.

- Jövő héten megfelel?

- Mármint a találka? Inkább holnapután. Anyám a fatert betereli holnap a szervizbe, én pedig keményen melózok.”

Ebben maradtunk. Aznap reggel feltankoltam a közértben pár üveg piával és tepertem a megadott címre. Egy hölgy nyitott ajtót, aki akár az anyám is lehetett volna.

- Csókolom, Béres Bélát keresem!

- Te vagy az, aki tegnap telefonon elküldte a férjemet az anyjába?

- Számítógépen küldtem el, de nagyon. Szemétkedett velem.

- Gyere be, várjad meg, mindjárt jön, csak elment valahova! Amúgy engemet Béla néninek hívnak.

- Örvendek, én meg Faragó Szilveszter, Szilvi vagyok. Béla mit csinál, ha éppen nem úton van valahonnan valahova?

- A második felesége után vágyakozik.

- Ezek szerint Béla néni a harmadik felesége Bélának?

- Nem, az első vagyok. A férjem három éve vállalkozó. De hát, csak a tudására és a józan eszére támaszkodhat.

- Nem ő az egyetlen, aki nulláról indult.

- Nagyobb baj, hogy a kapitalizmus nálunk a szakadék szélén van.

- Persze, mert onnan jobban látszik a szocializmus.

Abban a pillanatban kinyílt egy ajtó és belépett a konyhába egy velem hasonló korú, jó alakú lány, pizsamában.

- Tégedet honnan szalasztottak, komám?

- Mára leveleztük le a talit Bécivel.

- Nem mondd, hogy te Szilvi vagy? Ezt a meglepit! Azt hittem, egy bögyös csaj érkezik. Na mindegy, én vagyok a Béci. Anya, miért nem szóltál, hogy megjött a haverom?

- Kislányom, a fiatalember apádat kereste.

- Igaza van anyukádnak, Bélát kerestem.

- Én Béci vagyok. Béres Cintia a becsületes nevem, de spórolásból neveim első szótagjait használom. Ez így egyszerű, főleg, ha az ember faterja is Béla.

- Képzeld el, mi lenne, ha leutánoználak? Faragó Szilveszternek kereszteltek anno.

- Szilvi, te ilyen pofával születél, vagy később estél át plasztikai műtéten?

- Ne izélj már, Béci! Mindenki azt mondja, kiköpött apám vagyok.

- Turhának és madárijesztőnek nem mondom megjárod.

- Szombaton elhajoltunk cimborámmal a sarki becsületsüllyesztőben. Az az igazság, elhitette velem, hogy születésnapja van. Illetve, állandóan arra koccintottunk, hogy egyszer van egy évben, nem igaz? A végére kiderült, novemberben lesz.

- De hát most április van.

- Béci, te itthon mindig pizsiben vagy?

- Ez a játszóruhám. De még nem fejezted be a kérdésemre a választ!

- Egyszerű. Sormintázva kiszédelegtünk a kocsmából és felugrottam a drótszamaramra, ami a falhoz volt támasztva. Akkorát smároltam a nemes vakolattal, hogy majdnem a fogaim bánták. Képzeld el, nyitva volt a pofám és még a nyelvemmel is megnyaltam a falat!

- Gyere be a szobámba, ha sakkozni akarsz!

- Bemehetünk, de hoztam a faterodnak pár üveg piát, mert azt hittem, hogy ő a Béci.

- Fiatalember ... Illetve, Szilvi, dobjad le az asztal alá a szatyrot és kövessed lányomat a szobájába, nehogy elkezdjen hisztizni!

- Legfeljebb ma is elküldöm az anyjába, csak személyesen.

- Ne keverjed össze a lányomat és a férjemet!

- A lányodat szoktam elküldeni. A férjedről eddig nem volt tudomásom.

*

Bementünk.

- A legtöbb ember elégedetlen a szépségével és nevével.

- Az egyikem nem töprengök, a másik pedig hidegen hagy.
- Úgy jöttem el hozzátok, hogy rátalálok egy jó baráttra és kellemesen érintett a felismerés, hogy helyette egy szép lány fogadott pizsamában.
- Én pedig tégedet képzeltelek csajnak.
- Nem akarsz adni egy nyelves pusztit?
- Megdumáltál, de csak akkor, ha olyan hajlamaid vannak, mint Ludas Matyinak.
- Nyugi, értem a csíziót. Háromszor adom vissza. Majdnem elfelejtettem, mi jutott eszembe, mikor a konyhában megláttalak ebben a szerkóban.
- Gondolom, lemerevedtél. Ha elégedett vagy önmagaddal, undorító, öntelt fickó vagy.
- Ezen még nem gondolkodtam, de tény, te komoly hatással vagy rám. Úgy fogalmaznék, hogy megmerevedtem. Nem élet az életem, ha a nemi életem nem veled élhetem.
- Képes lennél sarkon fordulni és távozni a temető irányába?
- Tudod, a temető olyan, mint a klotyó. Ha menni kell, hát menni kell, nincs apelláta.

Béci elővette a táblát és megkérdezte:

- Dugunk, vagy lehetek én a világos?
- Most mondtam. Én egy nyalka srácra számítottam, de miután tégedet megsasoltalak a csipkés pizsamádban, elkapott a kíváncsiság a pizsid tartalmát illetően. Bocsika! Ez van, ha az ember általában kézzel nőz.
- Fantasztikus! Negyedórája, hogy találkoztunk és máris kezdek megismerni. Szilvi, ha a kocsid a hülyeségeddel menne, kézifékkal hajthatnál fel a legmagasabb hegyre.
- Nincsen kocsim és valószínű, nem is lesz. A nagyapámnak viszont van. Méghozzá olyan, ami „hő”-re lassul.
- Gondolom, lovaskocsi.
- Béci, te szeretsz lovagolni? Mert ha igen, eljöhetsz velem az öreghez a tanyára.
- Kutyaolni szoktam, de lovagolni eddig még nem. Nem is vágyom rá. Viszont, lovag az boldogan lennék.
- Ha az van a pizsidben, amire gyanakszom, te legfeljebb lovagina lehetnél. A rögtönzés a szellemi képesség próbaköve. Vágod, hogy sziporkázom a társaságodban?
- A szellemesség primitív értelmi villogás az ostobák közösségében.
- Béci, tudod miért jó a rágógumi? Segítségével anélkül járhat a szád, hogy ostobaságokat mondanál.
- Ez volt a próbatétel. Örülök, hogy észrevetted. Emelhetjük a tétet! Sakkozás esetén azt nevezzük dugásnak, mikor az egyik fél a kezeibe elrejt egy-egy különböző színű bábút, a másik fél pedig dönt.
- A kísértéstől egyféleképpen szabadulhatunk meg, ha megadjuk magunkat neki. Szeretnék eldönteni, nehogy a végén döntetlenre vigyük a partit.
- Anyád jól van, Szilvi?
- Mikor elindultam otthonról, még jól volt, bár lelkemre kötötte, látva nálam a sok piát, biztos, hogy Béci barátom is estéit a kocsmában tölti? Ha valami bajom történik, haza ne merjek menni! Persze, akkor még ő is azt feltételezte, hogy egy szakálás mukival találkozom.

- Ami a szakállamat illeti, legfeljebb 70 centit tévedtetek.
- Kezdelek rohamosan megismerni. Ezek szerint nem borotválod, amiből következhet, talán nem is tudod, hogy készül a tarhonya.
- Képzeld el, tudom. A szőrhonyát megborotválják.
- Kellemesen csalódtam. Tudod, a szakáll legtöbbször a kisebbségi érzés palástolását szolgálja. Frankón bejössz nekem ezzel a szőke fejeddel.
- Én pedig, látva az ábrázatodat, még vacillálok, hogy nekem begyere. Állítsd fel a bábukat!
- Bécike, mit tudsz róla, a nő olyan pontok halmaza, ami felállít egy egyenest?
- Nem vagyok momentán érdekelt benne.

Három brutál partit játszottunk. Mindháromban elvert, mint szódás a lovát és csak azért nem volt negyedik, mert Béla néni haza zavart. Azt mondta, az éjszaka nem sakkra való, hanem alvásra. Megfogadtam a tanácsát. Bedobtam a szunyát és arra ébredtem, hogy SMS érkezett a telefonomra:

„A Magyar sakkszövetség tégedet választott ki kabalafigurájának. Te leszel az egyik sötét paraszt.”

Válaszom kapásból:

„Az embernek alanyi joga, hogy hülye legyen. Látom, élsz a lehetőséggel. Ha tudnád, hogy forog a föld, napközben kapaszkodva járnál.”

Imádlak kis kabalababám. Bár durva vagy velem, nincs igazad, de én igazat adok neked, mert szeretlek. Ezzel a gondolattal fordultam a másik oldalamra.

*

Másnap elmentem hozzá. Döntöttem és nem tiltakozott. Viszont sokáig tartott a menet. Jól kidöglöttem.

- Fantasztikus volt veled szeretkezni.
- Neked lehet, de nekem nem. Aneszteziológus vagy?
- Nem tudok róla, hogy bármilyen fertőzésem lenne. Az milyen betegség?
- Az kérlek szépen, altató orvos. Ameddig te gyömöszöltél, én közben elaludtam.
- Nem hallottad mit suttoztam a füledbe?
- Mit suttogtál?
- Pontosan nem tudom visszaidézni, mert már elfelejtettem. Úgy emlékszem, hogy dicsértelek.
- Ezek szerint jól beszélt reggel a jósnő. Megkérdeztem, mivel két férfi szeret, melyik vesz feleségül és lesz a szerencsés?
- Ki az a két férfi?
- Ha nem tudnád, én csak olyannal fekszem le, aki szeret engemet.
- A hit és a szeretet két olyan dolog, amit senkire nem lehet rákényszeríteni.
- Kis buta, azt suttogtad a fülemben, miközben összenyálaztad, hogy szeretsz.
- Hazudtál. Nem is aludtál el.
- Azt mondta a jósnő, te veszel feleségül, de Jóska lesz a szerencsés.

- Tévedett a szipirtyó. Én, ha megnősülök, az árvaházból veszek feleségül egy néma lányt. Két legyet ütök egy csapásra. Nincs anyós, ő pedig nem pofázik állandóan vissza nekem. Ha egy nő épp nem beszél, isten ments, hogy félbeszakítsd! Azon gondolkodom, hogy és mikor szeretkeznek a halottak? Ne simogassad Béci a buksimat!

- Mit kéne csinálnom, ilyen okos kérdés felvetése után?

- Te butuska, kell, hogy szeretkezzenek, hiszen szaporodnak. Akarod, hogy ismét elaltassalak? Tegnapelőtt megmentettem egy lányt a nemi erőszaktól.

- Gondolom, uralkodtál magadon. Ezután gyakran fogsz szembetalálkozni ezzel a tulajdonsággal. Megyek, lemosom magamról a gyalázatot.

- Béci, én vagyok az első férfi, akivel lefeküdtél?

- Nem vagyok benne biztos, de tény, ahányszor meglátlak, annyiszor töprengek rajta. Határozottan mondom, ismerlek valahonnan.

- Végzek veled. De ne félj, van a most bekövetkező halálodnak jó oldala is, amennyiben sokáig leszel halott.

- Höhöhő! Te tulajdonképpen mikor dolgozol?

- Tudod, ha a munkából lógok, akkor a munka áll, ám ha a farkam lóg, az bizony nem áll. Igyekszem nem okozni neked csalódást.

- A jó előbb kivétel volt, mikor megkérdeztem, betetted-e.

- Mondtam, hogy igen, te pedig felüvöltöttél, hogy milyen hatalmas.

- Ne mondd, hogy nem esett jól a hízélgésem!

- Tudom, nem nagy, viszont aranyos. Kétségtelen, szívesen cserélnék olyan méretűre, mint amilyen a fejed van.

- Adjak fel hirdetést: lófarkas lány hasonló méretű férfit keres?!

- Tavalyelőtt nagyon megfáztam és hónapokig nem volt merevedésem. Elmentem a doktor bácsihoz és mondom neki, hogy nem áll fel a szerszámom. Erre ő: miért, itt akar dugni?

- Cikis lehetett. Ott tartottunk, hogy mikor dolgozol?

- Főleg télen dolgozom, mert kazánfűtő vagyok. Tudom, alacsony beosztás. Csupa paraszt vesz körül. Az embernek olyan érzése van, mintha sakkoznának vele. Ha pedig főnök lennék, az sem jobb, mert mindenki le akarna ütni.

A következő napokban-hetekben kiderült, mindketten művészelkeek vagyunk, amennyiben testi érintkezéseinket művészi szintre fejlesztettük. Ha adódott olyan aktus, amelyekkel valamelyikünk nem volt elégedett, kezdtük előlről.

*

- Gondoltál már arra, a szexelés következményeként, mi lesz, ha gyermeket alkotsz nekem?

- Néha eszembe jut, de elhessegetem a csúnya gondolatokat.

- Kétségbe vagyok esve. Reggelenként belenézek a tükörbe és elfog a hányinger. Anyától kérdeztem, mi lehet a bajom? Azt mondta, nem tudja, de az biztos, hogy a látásom kifogástalan. Képzeld el, húsvétkor elmentünk nyaralni a nagyiékhoz! Két utcányira laknak tőlünk, de nekik van egy kis kertjük, azért járunk oda nyaralni. Szóval míg mi nem voltunk itthon, egy csomó szexet elloptak a pincénkől. Nem te voltál, kazánfűtőm?

- Bécikém, olyan marha betörő nincsen, aki szemet lop. Nem lehetséges, hogy míg távol voltatok, tüzelt a kutyátok?
  - A Gyula? Velünk volt a hülye szuka. Egyébként, amikor tüzel, olyankor gyakran vizel és bemocskolja a lakásunkat.
  - Mesélj, szépségem! Milyen kapcsolatod van neked a Nokedlivel?
  - Futó kapcsolat. Néha a szigeten együtt loholunk. Tudod, az ész a könnyű kapcsolatot keresi, a szív pedig a szerető társat. Nokedlivel tegnap közös edzést tartottunk, semmi több.
  - Tőlem kérdezte, van-e aktfotóm rólad.
  - Hülye az a Nokedli. Honnan lenne?
  - Hát ez az! Én is ezt mondtam neki. Meg azt is, hogy ha hallatszani akar, ne a szőnyeg alatt doboljon! Udvaroljon neked.
  - Próbálkozott, de kevés volt, mint apácázárdában az abortusz. Folyamatosan leráztam, mint a lázmérőt. Ő szerint csak az a nő foglalt, akin fekszenek.
  - Honnan van neki rólad aktfotója?
  - Nyugi, volt pár srác az életemben, de Nokedli nem jutott el odáig. Hazudik a nyomorult.
  - Engemet nem csap be. Megismerlek ruha nélkül is. Azt akartam javasolni, mi lenne, ha hozzátok költöznék?
  - Menj haza, hozd a cuccodat, én addig megdumálom az anyámmal, Béla nénivel!
- Még aznap összebútoroztunk. Ez alkalomból vittem haza pár üveg sört. Iszogattunk, de végül Béci a szememre hányta. Különböző egyetemi hallgató, de úgy indított, hogy halasztott két évet. Nokedli le akart róla beszélni, mert szerint Béci nagyon elmaradott. Béreséknél a szívárvány is fekete-fehér. Azt mondta, olyan a csaj, mint az olimpiai érem, sokáig kell harcolni érte, amit ő már megunt és ha sikerül megszerezni, egy életen keresztül a nyakamon fog lógni. Reggel arra ébredtem, hogy Béci főzi a kávé.
- Mitől lesz édes a kávé? A cukortól vagy a kevergetéstől?
  - Felébredtél, te anyaszomorító? Természetesen a kevergetéstől.
  - Akkor meg minek a cukor?
  - Hogy legyen mit kevergetni, okoska.
  - Képzeld el, tegnap anyám mesélte, mielőtt idecuccoltam hozzád, a szomszéd néninek eszébe jutott a balta.
  - Megölték?
  - Ezt még vizsgálják.
  - Él vagy nem él?
  - Lehet, hogy él, de azt már nem nevezik életnek. A halál pedig az életképtelenség cáfolhatatlan bizonyítéka.
  - Gazdag volt?
  - Nem tudom. Valahol volt egy háza. De hát olyanja a csigának is van, mégsem nevezzük jómódúnak.

*

- Hónapokig etettél, Szilvi, azzal, hogy hetenként kétszer lovagolni jársz. Szerencsémre segítségemre volt a női megérzésem.
- Melynek definíciója a logika teljes hiányának árnyaltabb megfogalmazása. Tudom, le-buktatott a ló. Felhívott téged és közölte, hogy vemhes. Kétféle logika van, a normál és a női. Kísérleteztem veled. Rögeszmémé vált, időnként keményen kell dolgoztatnom az agyamat, hogy bizonyosságot nyerjek, különbözök az állatoktól. Ezenfelül ki akartam próbálni, szellemileg mennyire vagy nő. Igazoltad. Benyelted hónapokig a hazugságomat, mint kacska a nokedlit. De ez a csipetke nem a te Nokedlid. Hazudtam, nem lovagolni jártam, hanem tan-folyamra. Autóm soha nem lesz, de legalább tudjam vezetni. Aki felhívott, mint vemhes kanca, az anyám volt.
- Puszikálom Tücsit, kár, hogy még nem találkoztunk.
- Remélem, lesz ez kölcsönös is. Majd, ha anyósod csókol, gondold arra, Krisztus mennyit szenvedett!
- Erről jut eszembe, mikor veszel végre feleségül? Van egy milka hozományom.
- Angyalom, az nem hozomány, hanem kárpótlás. Annyira még nem hűlt ki a szerelmem irántad, hogy stabilizálnom kéne a kapcsolatunkat. Igaz, lovagolni nem járok. Tudod, édesem, az ember legyen becsületes, ha már nincs más megoldás. A szerelem édes álom, a házasság pedig az ébresztőóra.
- Nyugi! Rájöttem, azért vagy hozzám őszinte, mert ostoba vagy. A jó hazugsághoz intelligencia szükséges. Kíváncsi lennék, mint kívülállónak, mi a véleményed az intelligenciáról?
- Valamit nem értek, ha ennyire rossz rólam a véleményed, miért szoktad mondani, hogy hasonlít az ízlésünk?
- Azért, Szilvikém, mert te engemet szeretsz, én pedig magamat. Ne felejtse el, az egyedüli élőlény a földön a kutya, aki jobban szeret tégedet, mint önmagát!
- Nem mondod, Béci?! A bölcsességeiddel mindig zavarba hozol.
- Tudom, most is zavarban vagy, mint Ádám anyák napján.
- Azért vagy szép, mert boldog vagy és azért vagy boldog, mert szeretlek. Kutyám soha nem volt. Az ebnek előnye a nővel szemben, hogy eleve van bundája, hátránya viszont, hogy nem tud kölcsönadni.
- Szegény bolha! Rossz lehet nálatok az élete, ha se kutyátok, se macskátok nincsen.
- Engemet sajnálj, ne a bolhát!
- Az első találkozáskor sajnáltalak, azért feküdtem le másnap veled. Olyan torzan néztél ki, mint Tarzan, mikor nekiment a fának.
- Azóta orcám megszépült és már méltó vagyok hozzád külsőleg. Igyekezzél, Bécikém, hogy belsőleg is szinkronban legyünk! Ebben a pillanatban eldöntöttem kettőnk sorsát, nem veszlek feleségül. Olyan vagy, mint a mesterlövész. Bármit vágsz hozzám, az eltalál. Kitűnő főnök lennél. Te végeznéd a munka oroszlánrészét, amennyiben állandóan üvöltöznél.
- Szilvikém, nem csoda, hogy ilyen szellemes vagy, ha temető mellett születted.
- Temető mellett, de kórházban.
- Úristen! Beteg voltál?
- Csupán rosszul éreztem magamat bent, mert szűk volt a helyem. Képzeld el, anyám volt az első nő az életemben!

- Nekem is.
- Na látod, Béci, ez a gáz!
- Közlöm veled, én a mesterlövész, akkora nagy állat vagy, vadászati engedélyt kérek arra, hogy kilőhesselek.
- Szeretlek téged, mint tehén a silót, lefogyok érted két-három kilót.
- Tudod Bécikédnek mire fáj a foga?
- Ki ne mondd! Menj el fogorvoshoz, majd kihúzza! Csodálkozom, hogy tegnap nem haragudtál meg rám, mikor részegen jöttem haza, szemem alatt ezzel a monoklival és bedőltem rád az ágyba.
- Közlöm veled, mikor rámfeküdtél, még nem volt ott a monokli. Hónapok óta azon gondolkodom, honnan tudja Nokedli, hogy járunk?
- Ismerhetsz a szerénységemről. Te egy csodálatos, szép és okos nő vagy, mégis meghódítottalak. Nos, erről a sikerről nem beszélni olyan, mintha titokban átúsztam volna az Atlanti-óceánt. Egyébként melletted lassan olyan elnyomott leszek, mint egy fenék.
- Az miért elnyomott, azon túl, hogy ülnek rajta?
- Mert ketté van választva, társaságban nem szólalhat meg és ő olvassa utolsóként az újságokat.
- Szilvikém, néha gondolkodhatnál is a szellemeskedés helyett!
- Ezt a luxust nem engedhetem meg magamnak, hogy még többször legyen neked igazad. Kárpótolhatnál a monokliért!
- Semmi kedvem hozzá, hogy Nokedlit szórakoztassad vele, a csinos Bécivel naponta csintalankodsz.
- Bárkinek bármit mondanék bárkiről, magamról beszélnék. Ahol a tények beszélnek, fölösleges ott az ajánlás.
- Ezt gyakrabban előadhatnád!
- Bécikém, nyissad ki az ablakot és hallhatod, a verebek is azt csipogják, milyen jól egymásra találtunk.
- Ezek szerint, aki jót tett, hallgasson? Beszéljen róla az, aki kapta? Én okítam Nokedlit a szerelemre?
- Azt próbáld meg! Elverlek, mint zsugás a családi pótlékot.

*

- Szilvi, pár napja furcsa változást tapasztalok nálad. Nem tudsz magaddal mit kezdeni. Márpedig, aki egyedül unatkozik, az társaságban unalmas.
- Nem unatkozom. Az értelmes ember kitűnő társaság önmagának. Csupán a változatosságot hiányolom. Hónapok óta együtt élünk, ha ezt a szituációt életnek lehet definiálni.
- Mi volt az elképzelésed, mikor hozzánk költöztél?
- Tudod, hogy szeretek kísérletezni.
- Erre alkalmasabbak a fehér egerek, mint én. Aki nem tudja, mit keres, nem értheti meg, amit talál. Ez vagy te. Fogalmam nincs, mi a gondod. Kérjél valakitől segítséget erre a célra! A problémamegoldás titka, találni valakit, aki megoldja azt. A régen várt dolog is váratlanul ér, amikor végre bekövetkezik.

- Szeretném megtapasztalni, milyen lehet nélküled.
- Ha jól számolom, erre eddig volt cirka harminc évod.
- Azok az éveim egyhangúan teltek. Melletted tapasztaltam meg az állítólag nagybetűs életet, csak nem biztos, hogy erre van szükségem.
- Ahhoz, hogy döntésre jussál, minimum két gondolat szükséges. Csak így lehetséges, hogy egyik győzedelmeskedjen a másik felett.
- Mit szólnál hozzá, ha ideiglenesen hazaköltöznék?
- Ameddig magad után nem csuknád be az ajtót, mutatnám, hogy hiányozni fogsz, de utána feltörne belőlem röhögés formájában az egészséges optimizmus. Véglegesen költözzél! Tudod, ez nem átjáróház. Tapasztalatszerzésre nekem is szükségem van. Az élettapasztalat csalhatatlan tekintély. Momentán fejlődésben vagyok. A szükség megfoszt ugyan a romantikától, viszont elősegíti a valóság megismerését.
- Úgy érzem, a távolság megszépítené közös emlékeinket.
- Arra vigyázzál, hogy ne felejtse el a múltat! Tudod, ha a múltbéli rossz emlékek feledésbe merülnek, komoly az esély az újra átélésre!
- Rossz hatással vagy a hajhagymáimra. Nem szeretnék megkopaszodni.
- Mi lenne, ha hízelgésem jeléül kiutálnék neked egy elhadart simogatást?
- Képes lennél képen törölni életed fényét?
- Most közölted, hogy a fény már csupán pislákol. Ez engemet arra készítet, hogy fényűző legyek. Különben pedig a világon a legjobb dolog adni. Ezt legjobban a bokszolók tudják. A képzeletnek csak önmagára van szüksége, hogy megszülessen. A reménytelenséghez viszont semmi szükség a gondolkodásra. Ezért fölösleges megvilágítani a sötétséget.
- Elmegyek orvoshoz és megkérdezem, hogy tudnám megmenteni a hajamat.
- Ami kihullik, gyűjtsd dobozba!
- Van még ilyen okos ötleted?
- Örülj a mentő ötletnek! Hidd el, sokkal jobb, mint a mentőegylet! Aki bottal köszön, annak doronggal felelnek.
- Béci, te nem akarod, hogy hazaköltözzek?
- Fogalmazzunk úgy, lelki béke nélkül nincsen boldogság. Amúgy pedig boldog vagyok, mint a kiherélt buldog a szuka háta mögött.
- Javaslom, matekozzunk! Adjuk össze magunkat!
- Jó, hogy emlékeztetsz rá, tudod, hogy késik?
- A természet közönyös. Soha nem siet és nem is késik. Nincs min csodálkozni. Megcselekedtük, mit megkövetelt a haza, még akkor is, ha adott helyzetben nem a jövő volt szem előtt, hanem nagyon is a jelennek örültünk. Éjjel, mikor véletlenül lelöktél az ágyról, a szőnyegen az utódunk nevén gondolkodtam. Ha fiú lesz, legyen Szilvi, én ezt kívánom, ha lány, akkor meg Duggatott. Béci mégsem lehet, nem igaz?
- Azért löktelek le, mert álmomban fordulóponthoz értem és te akadályt képeztél. Félttem a bejelentésemtől.
- Azt hitted, jobb, ha az állapotom ideális, mintha az ideálom állapotos? Mosolyog a felhő, mosolyog az ég is, ha most lefeküdnénk, mosolyognék én is.

- Döntsél végre! Lefekszel, vagy elmégy?

- Együtt a kettőt nem lehet?

- Lehet, de nem velem. Egyéni szabadság csak szabad emberek társadalmában lehetséges. Ám, ha szenved a test, megfosztja szabadságától a lelket is. Régen mondtad, hogy én vagyok az istennőd.

- Azóta ateista lettem. Ha már a szabadságról papolsz, indok nélkül visszautasítani egy meghívást, az a tökéletes szabadság. Most ugyan szeretnék veled copfot képezni, de szexuális téren egyre összehangoltabbak vagyunk.

- Tudom, tegnap neked is fájt a fejed. Csomagolj és közben gondolkodj azon, vajon vagyunk-e azok, akik lehetnénk?

*

Nem tudom mi van velem, de azt érzem, hogy nem jó. Hetekig kerülgettem a témát, mint ateista macska a templom egerét, mire úgy döntöttem, ideiglenesen felfüggesztem közös életünket. Béci nem volt boldog, bár én sem ugráltam a plafonig örömben. Úgy sejtem, kettőnk kapcsolatában az lehet a gond, hogy egyikünknek sincs ki mind a négy kereke. Két nyomott alak vívta egymással a napi bugyuta harcát. Hazacuccoltam. Tudomásul vettem, a jövőmet én hagyományoztam magamra. Az már első este furcsa volt, hogy nem fekszik mellettem senki. Tudom, egyet szeretni kevés, mindenkit pedig felületes dolog. Kimondom, legalább magamnak, Béci hiányzott mellőlem. Harmadik napon jutottam el odáig, hogy egyedül éreztem magamat napközben is. Hozzászóltam, hogy naponta többször küldtük el egymást oda, ahonnan az életünk indult. Estéimet a haverokkal töltöttem. Mondhatnám úgy, bánatomat italba akartam fojtani, de tud úszni a nyomorult. Rájöttem, nem pótolják őt a cimborák. Egy hétig bírtam. A másodikat próbatételnek szántam, hogy bizonyítsam, mennyire vagyok férfi. Sikerült bizonyítanom, a nő a férfi álma és kettőnk között ő az előbbi. Remegett minden kezem és lábam, mikor felhívtam.

- Te vagy az?

- Képzeld, Szilvi, én vagyok!

- Nem akarok képzelődni, mert két hete mást se csinálok. Tegnap elkezdtem kocogni azért, hogy lihegést halljak.

- Ezek után ma felhívtad a szamarat. Gondolom, a ló kiszatyrozott. Ha nem lehet a miénk, akit szeretünk, hát szeressük azt, aki lehet!

- A remény hal meg utoljára. Az a miénk, amit megesszünk, de én szeretnék belőled bespájzolni. Ne légy utálatos, Béci! Álmomban küldtem hozzád egy angyalt, hogy vigyázzon Rád, de visszajött, mert az angyaloknak nem kell egymásra vigyázniuk!

- Olvadok, haver. Ha jól értem, többnek gondoltad a keveset. Megjegyzem, tegnap én is rád gondoltam. Legalábbis, úgy emlékszem, te voltál az. Ne nehezítsük meg az életünket azzal, hogy kommunikálni próbálunk egymással! Lepattantál rólam, mint szúnyog a kínai nagyfalról.

- Szegény vagyok, egyetlen kincsem te voltál. Szükségem volt a távolságra, hogy érezzem, mennyire közel vagy hozzám. Béciiii?! Szeretnék veled találkozni! Minden férfinak szüksége van egy feleségre, nekem is.

- Tudom. Van csomó dolog, amiért nem lehet a kormányt hibáztatni. Kell egy másik bűnbak.

- Kérésemre mi a válaszod? Döntsél, kérlek! Bár tudom, ha döntened kell, az is döntés, ha úgy döntesz, hogy nem döntesz.

- Válaszom egy határozott talán. Közölted, haza költözől és nem érdekelt a véleményem. Tudod, Szilvi, te nem vagy paraszt, inkább agrárcsemetének definiálnálak, aki nem tud elszakadni az anyuci rakott szoknyájától.
- Tette kész vagyok. A nevem valójában ige kellene, hogy legyen.
- Ezt fejtsd ki bővebben! Érdekel, mint vakot a némafilm.
- Sokat gondolkodtam a kettőnk kapcsolatán. Azt szeretném, hogy ne legyen köztünk semmi.
- Tudom, se ruha, se levegő. Elkezdem az egyetemet, miközben várom a kislányom megszületését.
- Kislányunk! Tudod, a teóriák megkötik az alkotó kezét, ezért gyűlölöm a teóriákat. Én, az ateista, mikor megismerkedtünk, eldöntöttem, csak olyan istent fogok imádni, akit én alkottam. Sokszor mondtam, te vagy az angyalom, de istenem a lányunk lesz. Nem vagyok gyerekpárti, de tény, adókedvezménynek megjárja.
- Nokedli mondta, minap temetésen voltál. Esőben elmentél a munka temetésére. Ezért mondom, ne a nincstelenségtől féljél, hanem a vantalanságtól!
- Nagyotmondás ellen a nagyothallás a legjobb védelem. Szóval Nokedlivel felmelegítettétek a káposztát?
- Még nem, de igény lenne rá részéről.
- A halottaknak csupán egy igényük lehet, s ez a részvét. Kinyírom még a fajtáját is a rohadt-nak.
- Képes lennél értem ilyen áldozatra?
- Érted mindent vállalok és nem fogom áldozatnak érezni. Szeretnék október 20-án (Cintia napon) feleségül venni.
- Miért nem ezzel indítottál? Mikor megyünk bejelentkezni? Nem vagyok hülye, csupán van a fejemben néhány hibás szektor.
- Bécikém, repülj ide! Dugnálak, mint cigány a lopott biciklit.
- Témánál vagyunk. Boldogan magam fölé tepernék. Amiről azt hiszed, hogy mások gondolják rólad, azt Te magad képzeled magadról.
- A haverok csak azt tudják, hogy minden pohár piát, amit magamba döntök, Béci egészségére fogyasztom. Ezért tartanak buzinak.
- Javaslatom: ne igyál, ha pedig mégis, akkor Cintia egészségére tegyed!
- Szívem, ha ma ismét egyesülünk, lemondok a piáról.
- Várlak tárt karokkal, de ne feledkezzél el, több ígéretet is tettél!

*

Beszélgetésünk után úgy döntöttem, nem engedhetem meg magamnak, hogy vacilláljak. A gravitáció nem tehető felelőssé, ha az ember szerelembe esik. Betettem minden félig üres italos üvegemet a hajléktalanszatyorba, felöltöztem azokba a ruhákba, amik kéznél voltak és anyámnak egy „helló”-t hátrahagyva, elindultam Béresék otthona felé. Útközben vásároltam egy nekem tetsző virágcsokrot. Béla néni nyitott ajtót.

- Te vagy az, Szilvi?

- Csókolom, Béla néni. Tudod, amikor már semmire sem számíthatunk, akkor mindenre kell számítanunk. Például arra, hogy nem a nyalka Szilvi csenget be hozzátok, hanem a kis Nokedli.
- Remek ötletet adtál. Azt fogok ebédre főzni a pörköltből, de te nem vagy bekalkulálva, mint ebédvendég. Különbözik pedig, ki az a Nokedli?
- Ha nem ismered, az nagy mértékben növeli ázsiómat a lányodnál. A személy pedig felejtős, én is azon igyekszem, csak minduntalan belebotlok, mint részeg a küszöbbe.
- A belépésnek nem a küszöb az akadálya, hanem a zárt ajtó. Mi haszna, hogy a demokrácia a küszöbön áll, ha nem vagyunk otthon?
- Szemeidből azt olvasom ki, nem örülsz nekem.
- Azért olvasol ilyen butaságot, mert analfabéta vagy. Én ugyanis kifejezetten vagy kifejezetlenül utállok, mióta elhagytad a lányomat. Aki kevés jót cselekszik, az kevés jutalmat érdemel. A szerelem olyan szenvedély, mely maga alkotta pénzzel fizet. Ez a szép virágcsokor nem kulcs a szívemhez.
- Bécinek hoztam, de ha tetszik neked és adnál kölcsön pénzt, vennék neked is. Nem hagytam el a lányodat, csupán készíttetést éreztem arra, hogy a boldogságunkat ideiglenesen szüneteltessem. Ezt nevezik boldogtalanságnak, amire hamar rájöttem.
- Az isten vágja rád a temetőajtót! Miattad kell nekem vezekelnem. Sorba jönnek Bécihez a kérők. Nem mondom, átlagban minden harmadikat sikerül kiebrudalnom, de a többi erőszakos. Jézusom! Tükörbe kéne nézned, hogy lássad a fizimiskádat. Eltorzult az arcod. Nyugi, nem kell berezelned, csak vicceltem! Egymásra talált a két bolond. Próbáltam lebeszélni rólad, de neki Szilvi kell, a másik félnótás. Hiába pofázom, hogy minden hülye tud dugni.
- Béla néni, ez saját tapasztalat, vagy másoktól hallottad?
- Tapasztalatnak bőven elég a lányom apja.
- Telefonon megbeszéltük, hogy hamarosan csak az ásó-kapa, esetleg a nagyharang választhat el bennünket.
- Jól értem, hamarosan anyós leszek?
- Bizony. Megbeszéltük a lányoddal, gyakran fogunk hármasban kirándulni, mert szükségünk van a szekatúrára.
- Ahhoz én már öreg vagyok, hogy gyalogoljak.
- Majd követsz bennünket teveháton.
- Mondd ki te piszok, amit gondoltál!
- Eszembe nem jutott, hogy tevének banya. Megváltottam. Itt a bizonyítékom, ez a pár üveg, amik fel vannak bontva. Add át a férjednek szeretetemet jeléül! Az ital Béláé, de a szeretetemet Bécinek szól. Vele fogunk kristályt alkotni.
- Rémlik, hogy a család a társadalom kristálya, csak vigyázzál, mert ha hozzáérinted a tüdet a kristályhoz, esetleg megszólal a Kossuth-rádió, ahogy ezt régen a detektoros időben csinálták az amatőrök!
- Béla néni, tudod, hogy most vérig sértettél? Képletesen az én méretes falloszomat tűvé degradáltad. Milyen alapon iskoláztatasz engemet te, mint feleség, aki már régen magad mögött hagytad a szép reményű holnapot?

- Gyerek, ebben sok az igazság. Ahogy immár te is tapasztalatból tudhatod, a bugyi nem fogamzásgátló eszköz.
- Nem tudom, miről beszélsz, de jól hangzik. Unokád lesz és fogalmaid nincs arról, ezért mennyit melóztunk a lányoddal.
- Éppen olyan bolond, mint te. Mindig a szexen jár az eszedek.
- Akinek fiatalon nincs rá szüksége, az később fog érte bolondulni. Nálatok ez hogy volt, Béla néni?
- A szerelmedet nem a gólya hozta. A férjemnek ugyanis nem volt gusztusa a gólyához.
- Nekem mondd, parasztnak, hogy füle van a malacnak? Momentán eszembe nem jutott a szex. Ám erről szól az élet. Még a földnek is van szexuális megnyilvánulása.
- A gejzírre célozol, kis pofám? Aranyos vagy, hogy gondoltál életem hátramosztatójára.
- Béla néni, én nemcsak a férjedre, néha az anyukádra is gondolok.
- Attól erkölcstelen lesz egy férjes asszony, ha a jövődöbeli vejének az apja himbi-limbije jut az eszébe?
- Mi az a himbi-limbi?
- Az olyan része a férfi testének, amivel hölgyek társaságában gondolkodik. A te esetében ez általános igaz. Normál személynél cselekvésre készíti a tulajdonosát. Tégedet például arra, hogy hívjad a lányomat. Gyufának megfelelnél. Tüzet fogtál és elvesztetted a fejedet.
- Miért, különben hogy készül a gyerek?
- Leül az asztalhoz és megírja a leckéjét. Akarod, hogy megsajnáljalak?
- Béla néni, szemeidből látom, ezen már túl vagy. Igyekszel leplezni, de valójában abban a percben melegség öntötte el a szívedet, hogy megláttál.
- Gyere be, add ide a szatyrot és tűnjél el balfenéken a lányom szobája irányába, hogy ne is lássalak!

*

Áadtam a szatyrot és megfeledeztem arról, hogy nemcsak üvegek vannak a szatyorban, hanem egy váltás fehérnemű is. Bementem örömittasan Béci szobájába.

- Mi ez a sok könyv körülöttem?
- A barátaim. Elmentél és velük pótoltalak.
- Tudom, a könyv hideg, de igaz barát. Bécikém, te kívül-belül hatalmas értéket képviselsz az én szemszögemből.
- Igyekeztem, hogy képletesen nyitott könyv legyek a számadra, de ezek szerint rossz oldalra lapoztál.
- Ne folytassuk ezt! Új lapot nyitunk és felejtünk el a csúnya múltat!
- Ezt a szép csokrot nekem hoztad?
- Igyekeztem válogatni a virágokat, de hozzád méltót nem találtam.
- Köszke-möszke. A virág és hozzá a szavaid arra készítetnek, hogy számat egymásután mindkét orcára helyezzem, majd ott vákuumot imitáljak, aminek következménye, hangban is hallhatóvá válik.

Tervét nem hagytam megvalósulni. Táplálék bevitelre is alkalmas inputunk tapadt egymásra. Közönséges kifejezéssel élve, csókolóztunk.

- Baromi melegem van. Ne gondolj rosszra, szeretnék levetközni.

- Szeptemberben miért jégergatyában jöttél?

- Nem tudtam, milyen idő van kinn. Kapkodtam a ruhák között, hogy mielőbb láthassalak. Gyapjú fuszekli, mackóruha és még alatta egy szvetter is.

- Ehhez képest jót dumcsiztatok az anyámmal.

- Ismered a szöveget: nézd meg az anyját és vedd el a lányát! Nem esett az alma messze a fájától. Kiköpött Béla néni vagy.

- Ezek szerint, amit a telóban mondtál, ígéret marad?

- Nem értem, amit mondsz és nincs mit csodálkoznom rajta, hiszen nézlek és elment a maradék eszem.

- Cintia névnap.

- Szép a szád. Kérhetek kölcsön egy csókot?

- Rendben. Remélem nem felejtetted el, hogy élek-halok a matematikáért? Kiszámolom gyorsan, hogy egy kölcsön kapott csókért mennyi kamat jár.

- Béla néni pörköltet főz ebédre. Szeretném, ha megbeszelnéd vele, hogy utálom a Nokedlit! Ebéd után pedig Cintia-nap előzetes lesz, mert délután vannak a házasságkötő-teremben. Meddig jutott veled az a szemét?

- Telefonon hívott, de én nem mentem. Ne feledd, annyi bűne van, hogy hasonlít az ízléseitek, amennyiben te is engemet kamázzol!

- Igen, hasonlít az ízlésünk. Elfelejtetted, milyen aktképet küldött rólad át nekem. Döntöttem, előbb leszámolok vele, csak azután veszek feleségül. Bár, benne van a pakliban, hogy ő győz.

- A gyűlölet a gyengék haragja. Szilvikém, légy erős! Gondolj arra, nekem mennyire fájna, ha előbb fejeződne be földi pályafutásod, mint hogy meghalsz! A gyilkosság a legszélsőségesebb kritika. Emlékezzél rá, mondtam, nem küldhet rólam aktképet, mert soha nem volt olyan kapcsolatunk. Ezt bebizonyította neked az orángután képpel. Tudod, Szilvi, azt nevezzük hűségnek, amit a másiktól elvárunk.

- A hűség a hosszú élet útján a legjobb útitárs. Ezért tért meg hozzád az elkóborolt báránka. Te pedig nem vagy számár, mivel engemet nem szatyrozott ki semmilyen ló. Első perctől kezdve hűséges vagyok hozzád. Gondolatban sem szoktalak megcsalni. Ha születne ilyen gondolatom, Béla nénitől kérném el a légycsapót, hogy azzal hessegessem el. Múlik az idő. Na, drágám! Hol van a nadrágom?

- Azt én nem nevezném nadrágnak, ami az asztal alatt hever. A célnak megfelel, amennyiben takarja a csúnyádat, de messze van a mai divattól.

- Ne okozzál csalódást nekem! Bécikém! Lelkileg gazdagnak tartalak, márpedig a gúnyolódás a lelki szegénység manifesztációja.

- Tudod, hogy a filozófia a teológia szolgálóleánya?

- Elfelejtetted, hogy filozófiaszakra végeztem pár éve?

- Bocsika, nem tudtam, hogy jártál iskolába, mint kazánfűtő.

- Annak az időszaknak lóttek. Veled együtt fogok egyetemre járni, csak én melózok ott, te pedig tanulni fogsz keményen!
- Ennek örülök. Bár tudomásom szerint nincsen filozófia tanszék.
- Postai kézbesítő leszek. A filozófia számomra hobbi. Nagyjából azonos kategóriába sorollak benneteket. Ahogy te életem bearanyozója vagy, úgy világrengető gondolataim rendszerbe foglalója a filozófia. Nekem a mackó (vagy tréningruha) ugyanaz, mint neked az otthonka vagy a pizsama, amit játszóruhának definiáltál, amikor először találkoztunk.
- Gyere, nincs itthon a faterom. Ahogy te is mondtad, anya pörköltet rittyentett. Azt tudom, hogy nem sokat, mert gondolt rád és nem akarta, hogy nálunk zabáljál.
- Szeretem Béla nénit. Kicsit nyers, de legalább ebben az állapotában képlékeny. Lehet rajta mit javítani.
- Mutassál példát! Javuljál meg te és csak azután próbálj másokat javítani!
- Azt nem érdemes bütykölni, ami nem romlott el. Haragudnál, ha a faterod részét lapátolnám be?
- Ezért mondtam, hogy nincs itthon.

*

- Szeretném, ha ezt a napot öltözkünkkel ünnepélyessé tennénk! Elmegyünk mihozzánk és megismerkedsz anyukámmal. Elmondod neki, mi a terved velem! Akármi történik, tégy úgy, mintha szándékos lenne!
- Arra gondolsz, hogy én is anyukádtól kérjem meg a kezedet, mint te ebédközben az én anyámtól, Szilvi?
- Igen, de ne ebben az otthonkában, mert rossz fényt vetne rád. Valamelyik szebb göncödet vedd magadra! Ám mielőtt levetkőzöl, hogy felöltözzél, szeretném, ha megfogadnád, Nokedlit kizárod az életedből!
- Általános óhajod, vagy elég, ha a táplálkozás vonatkozásában mellőzöm? Hova még? Szilvi, ne legyél barom! Tudod, hogy vicceltem. Mióta találkoztam veled, őt nem is láttam. Telcsiztunk, de ígérem, azt is befejezem. A múltat meg lehet változtatni, ha az ember szívvel-lélekkel a jelenben él.
- Nem tudom. Ami tény, a múlt a jelen tükre.
- Igen, de mi folyamatos fejlődésben vagyunk. Nemrég derült ki, te nem vagy alfa nélküli béta.
- Tudod, születésem óta filózgattam sok mindenen. Keresgettem a miérteket a tényekre, ezért mentem filozófia szakra, hogy megtaláljam a kérdéseket a válaszokra.
- De miért mondtad, hogy fűtő vagy?
- Azt szerettem volna elérni, hogy önmagamért szeress. A rendszeres fizikai munka fiatalon tart.
- A tudás nem a tiéd?
- De igen. Csak könnyebb dönteni, ha van min osztozni. Óvatosságomat köszönheted Nokedli barátodnak. Ő mondta rólad, Bécinek esze semmi, fogd meg jól! Akkor már azt persze tudtam, hogy találhatok rajtad bőven fogást, de nem láttam a fejedbe.
- Szilvi, rokonságot képezel a borostyánnal. Neki a filozófiája, hogy magasra csak kúszva lehet feljutni. Nokedli pedig dögölgjön meg szeptember 15-én, mint legközelebbi dátum!

- Nem lennék én pesszimista, ha nem te lennél optimista, bár kezdünk összeccsiszolódni. Mielőtt megismertelek, én is optimista voltam. Reméltem, hogy minden nő könnyelmű és ezt sikerült igazolnom magamnak. Most, pesszimistán, szeretném hinni, te kivétel vagy.

- A tapasztalat jó iskola, de a tandíj sajnos magas.

- Rajtad is múlik, mennyi lesz a tandíj.

Piszkosul kiöltözött. Illatozott, mint a legnemesebb rózsa. Taxival mentünk hozzánk, hogy mackóm okán ne legyünk közröhej áldozatai. Anyám nem volt otthon, így elmaradt a fiúkérés. Megborotválokztam és felvettem egyetlen ballagási öltönyömet.

- Biztos, hogy október 20-án van a névnapod? Ha beírnak házasságkötésre, nem változtathatunk rajta.

- Nyugi, akkor van Cintia! Délelőtt, míg egymással voltunk elfoglalva, a faterom felpróbálta a gatyát meg trikót, valamint zoknit, amit neki szándékoztál adni. Anya az ebédnél fülembé súgta, apa köszöni szépen a figyelmességedet. Pont jók a méretek. Nincsenek agyonmosva, tehát még egészen jól használhatók a cuccok.

- Bécikém, sajnos nincs itthon az anyukám, viszont megkérlek, mivel majdnem fél éves a kapcsolatunk, áruld el Béla néni anyakönyvezett nevét!

- Béres Béláné, apukám után.

- Mondd édesem, jó hülyének lenni?

- Változó. Momentán jól érzem magamat, mert ismerem a következő programunkat. Női ágon nálunk mindenki Cintia, ahogy a lányunk is az lesz. Béreséknél ez a szokás.

- De te egy jó hónap múlva Faragó leszel.

- Áprilisban kezdted használni a ceruzahegyezőmet. Utolsó szeretkezésünkre emlékezve, még valamennyit faraghatok rajta, mire szublimálódik.

Egyik karommal átöleltem a derekát és közben megfogtam a kezét.

- Nézzél a szemembe, Bécikém! A jó házasságnak a férfi a feje, de a szív mozgatja, ami a nő.

- Még meggondolhatod magadat, Szilvikém, ha nem akarsz egy intézményben senyedni. A házasság egy csodálatos intézmény. Lányként Kocsis Cintia néven tengődött. Ne röhögj, te bolond Szilveszter!

- Köztünk szólva, nem futott be nagy karriert, ha Kocsisként férjhez ment egy Béreshez. De van itt nagyobb baj is. Mi van, ha unokatesók vagyunk, mivel az én anyám is Kocsis.

- Kocsis mi?

- Találd ki, ha Kandurkát Szilveszternek hívják!

- Várjál! Ha ti is hagyománytisztelők vagytok, akkor Tücsi nem lehet más, mint Szilvia.

- Valóban. Ebből szokott keveredés lenni családon belül, mert ha valamelyikünk kiejti a nevet, hogy Szilvi, a másik kettő piszkosul fülel.

- Gondolom ennek köszönhető, hogy apádat Kandurkának hívja anyukád, cserébe ő pedig Tücsi.

- Sajnos. Gyerekként sokszor elnadrágolt az öregem, mikor én is megpróbáltam Kandurkának hívni.

- Legyezgette ülepedet a mancsával?

- Az nem lett volna baj, de sajnos fájt és ezt nem értette meg. Várjál, írok anyámnak pár sort és ide teszem a konyhaasztalra! Tudatom velem, ma bejelentkezünk házasságkötésre.

- Ebből baj lesz. „Helló Tücsi!” Persze tudom, az egér világnézetét a macskától való távolsága határozza meg.

- Igazad van, széttépem és majd te megírod, amit diktálok. De a Tücsihöz ragaszkodom, mert szeretem az anyámat.

Elindultunk. Nem tudom pontosan visszaidézni, amit a házasságkötő-teremig éreztem. Valószínű, ekkor lettem életemben először igazán boldog.

- „Bemegyek, kijövök.” - „De, milyen jól kijövök, ha bemegyek.”

*

Az elszalasztott élményekért vajon kárpótol-e a megmaradt gondolat? Kuszált életemben sok élmény maradt el. A gondolat azt hiszem nem kárpótolt, de amit nyertem a sok kicsi helyett, az viszont nagyon. Ritkán szoktam házasságot kötni és még ma is az első előtt vagyok, de bejelentkezésünk után, látva Béci örömteli arcát, na az biztos, hogy kárpótol nemcsak az elszalasztott élményekért, de az eddigi teljes életemért is. Maximum három órán keresztül tartott a fergeteges örömködés, amit meg kellett osztani. Anya és lánya mindenkit felhívtak, akinek csak tudták az elérhetőségét. Lassan tértünk észhez. Akarom mondani, vissza a megszokott kerékvágásunkba. Első gondolat, Ha ezeknek az embereknek a fele eljön, a házasságkötő-terem kicsi lesz. Mi nem fogunk beférni.

- Bécikém, alig kezdődött el az egyetem és te napról napra fáradtabb vagy.

- A szerelem szemre oly szelíd, s goromba zsarnok, hogyha közelít. Úgy érzem, jobb, ha az érzéseimre fogom a fáradságomat, mint a tanulásra. Mindig azzal vádolsz, hogy nem figyelek rád, vagy valami ilyesmivel.

- Tudom, a legfájóbb kín, örömet színlelni.

- Filozófuskám, mit tudsz arról, a nagy öröm, akárcsak a nagy bánat, néma?

- Szentem, a ló nyalja meg a szép szemeidet! Ha boldog vagy, csendben osztozom veled benne. Segítsek tanulni?

- Segítség az lenne, ha helyettem csinálnád.

- Megfogadtam magamnak, ezután nélküled semmit. Mindent veled akarok csinálni. Gyere, elmegyünk sétálni! Kiszellőztetjük fejecskédből a fáradságot.

Nem kérette magát.

- Mi lesz a sínek között sétálgató romantikus sráccal?

- Semmi, mert eltávolodtunk a sínektől. Egyébként elkapna a HÉV.

- Pedig ott éreztem magamat biztonságban. Tudod, a sínek mentén hazatalálok. A tények logikai képe a gondolat.

- Ezek szerint momentán tőled is távol áll a romantika. Ami biztos, a vadállatot előbb gondolatban kell elejteni, a többi csupán formalitás.

- Most van időnk. Beszéljük meg, mit fogunk mondani az anyakönyvvezető kérdésére, mert nem szeretném, ha ott kéne egyeztetnünk a nézeteinket. Béci! Én vagyok az anyakönyvvezető. Nézzél a szemembe és válaszoljál!

- Te bolond, elfelejtetted, hogy nő az illető? Nem nézek a szemébe. Kérdésére bánatosan lehajtom a fejemet és gondolataimba merülök, majd hirtelen ránézek és attól függ, mit kérdezt, odavágok egy megmásíthatatlan igent a pacekjába.
- Aki az életet tréfának tartja, gondoljon a poénra! Bizonyára meg fogja kérdezni, kitartasz-e mellettem a rosszban is.
- Hülye vagyok én?
- Igen, de ennyire nem lesz bizalmaskodó. Látni fogja rajtunk, hogy a zsák megtalálta a foltját.
- Ezen már túl van. Te nem vetted észre? Elintéztük nála a formásokat, majd felálltunk és elindultunk az ajtó felé. Én elől. Te pedig hátulról megfogtad a két vállamat és vonatozva masíroztunk az ajtó irányába. A mozdonyod hátranézett és tekintetünk az anyakönyvvezető-nőjével találkozott. Azt olvastam ki belőle, hogy nem volt gyerekszobád.
- Hogy még mennyi mindenem nem volt, annak felsorolásához kevés lenne ez a nap. Pogányok voltunk és főleg prolik. Anyám azóta imádkozik, mióta egyszer nyáron beleült abba a kocsiba, amit én vezettem. Aki alantasan imád alantas dolgokat, az sznob.
- Nem tégedet imádott, hanem az istent, hülye gyerek. Megegyelek, hogy azután én is hülye legyek? A ti kocsitokban imádkozott?
- Ilyet ne képzeljél az anyámról, hogy kockáztatna. A saját autónkat nem vezethetem. Édesem, ha megeszel, nem fogsz magadon semmi változást érezni. A komoly dolgok közt a házasság a legnevetésesebb.
- De, ugye nem mondunk le róla? Végig hülyéskedjük az életünket. A komolyság a sekélyesek egyetlen menedéke. Neked be merem vallani, ahogy rövid szerelvényünk haladt az ajtó felé, számítottam rá, ha valaki belépett volna, én biztos, hogy mint mozdony, ráfűtülök.
- Az őszinteség soha nem nevetéses. Mindig tiszteletreméltó. Különben fűtülhettél volna az anyakönyvvezetőnőre is. Nem őt akarom feleségül venni. Semmi köze ahhoz, hogy hülye vagyok és te pedig a párom.
- Jó hatással van rád, Szilvi, hogy nem iszol.
- Mégis mindig részegnek érzem magamat, ha a szemeidbe nézek.
- Ezt fel kéne írni, hogy otthon anyának elmondhassam. Van tollad?
- Momentán nálam nincs, de a cerkámát szívesen a kezébe adnám.
- Vágyak és remények edényét soha nem lehet színültig tölteni. A remények elmaradása betegé teszi a szívet.
- Kincsem, mióta először találkoztunk, csupán egyszer kényszerültem reménykedni, de visszafogadtál szerencsémre. Azóta vágyaim vannak, de soha nem reménytelenül. Néha még arra is képes vagy, hogy kitaláld.
- Régebben ha néha udvaroltál, úgy éreztem, hogy kertelsz, ma már tudom, fölösleges kutakodnom a kimondott szavaid mögött.
- Közös nevezőre jutottunk, matematikusom. Elhiszem, szívedben nem a Nokedli játszik főszerepet, hanem a jövődöbeli Csipetke.

*

- Képzeldétek, megbeszéltem anyámmal, hogy az ő házukba megyünk nászútra! Addig ők idejönnek a mi lakásunkba.
- Anya, az mit jelent, hogy „megyünk”?

- Jaj, kislányom! Nem akarom, hogy éhen halljatok, hiszen te meg a főzés az két külön fogalom.

- Szilvi, neked mi a véleményed erről, hogy anya velünk jön?

- Nem tudom. Azt hiszem, hozzá tudnék szokni. Béla néni jól főz, neked pedig a sakk az erősséged.

- Igen, de ha engemet meg tudtál főzni, nem fogunk éhen halni anya nélkül sem.

- Béla néni, nem én mondtam ki a tutit, viszont számomra szentírás, amit Béci mond. Mi lenne, ha ti mennétek át ideiglenesen, mi pedig élnénk a világunkat itt a lakásban?

- Szükségetek van a változatosságra. Látom, nem tetszik az ötletem. Akkor Béla megy át veletek, mert ő azért valamit tud kotyvasztani.

- Anya, azt mondják a meteorológusok, szép idő lesz azokban a napokban. Nem kell nekünk főzni, elég, ha süt a nap.

- Kislányom, megmondom őszintén, húsz év alatt hozzászoktam a jelenlétedhez. A hiányérzetet akarom elkerülni. Jegyezzétek meg, ha nagy az éhség, kicsi a szerelem!

- Béla néni, mi annyira szeretjük egymást, hogy képesek vagyunk mindenről megfeledkezni, ami körülöttünk van. Első látásra egymásba szerettünk, csak akkor még nem voltunk biztosak benne. Gondold meg, mennyi időt és pénzt spóroltunk meg ezzel!

- Tudom, a szerelmesek állandó fényben élnek. Én meg figyelek benneteket, hogy mikor kezdtek hunyorogni.

- Anya, megesküdünk egymásnak, a mi szerelmünk halálunkig fog tartani.

- Akkor pedig vigyázzatok egymásra, nehogy valamelyiketek mostanában haljon meg!

- Béla néni, ha meghalnék, megsiratnál?

- Nem. De csak azért nem, nehogy a férjem vagy a lányom félreértse a szomorúságomat. A szobátokban muzsikál egy telefon, nem halljátok?

Béci elindult a hang irányába. Hallottuk, valakivel élénk társalgást folytat, majd kikiabált, hogy vigyünk neki papírt. Ránéztem Béla nénire tanácstalanul, mint egy kisközség, mert fogalmam nem volt, hol talállok egy gurigával. Ő azonban felkapott egy újságot az asztalról és rohant be vele a szobába. Nézeteltérés alakult ki köztük, ezt onnan tudom, hogy emelkedett hangon társalogtak. Majd megjelent anya és lánya fordított sorrendben a konyhában. Béci, tőle szokatlan módon a nyakamba ugrott és képen nyalt. Úgy döntöttem, bár még nem tudtam örömködésének az indítékát, mégis visszaadtam neki.

- Szilvi, ezt nem hiszem el. Megismerkedtem Tücsivel. Veled akart dumálni, de nagyon örült, hogy én vettem fel a telcsidet és megyünk hozzátok ebédelni.

- Azt is meséld el Szilvinek, kislányom, hogy sztornó az ötletem, mert Krakkóba fogtok menni nászútra, Ignacy Krzyisiak úrhoz.

- Ezt anyám mondta?

- Igen, ide van felírva a név az újság szélére. Ja és képzeld el, kocsival megyünk, mert anyád azt mondta, hogy elvihetjük az autóját.

- Béla néni, mit szólsz hozzá, milyen rendes mutterom van?

- Ne haragudj, Szilvi, de legalább tudom, miért vagy ütődött. Most kaptad meg nemrég a jogosítványodat, de külföldre méggy autóval. Engemet meg majd esz a frász, hogy ne történjen baleset.

- Nyugi, mellettem fog ülni a szerelmem! Annak tudatában lemondani valamit, hogy veszítünk, oktondiság.
  - Szilvi, majd megengeded, hogy kicsit én is vezessek?
  - Kislányom, megesküszöl rá, hogy nem leszel ilyen felelőtlen hülye! Szilvinek nincs gyakorlata, te pedig azt sem tudod, melyik a gázpedál.
  - Anya, éppen tegnap mondta egy csaj az egyetemen, hogy szerezhethnék örömet az emberiségnek azzal, ha megdöglenék.
  - Mióta tudom, hogy babát vártok, százszor elmondtam neked, hogy kettőtökért vagy felelős.
  - Tudom, anya. Százszor elmondtad, hogy semmit nem mondsz kétszer. Szilvi, készüljünk, mert Tücsi vár bennünket ebédre. Nem haragszol, hogy én anyádat Tücsinek hívom? Cserébe ezek után is Béla néhezheted az én anyámat!
  - Kislányom, neked sincs több eszed, mint Szilvinek, csak azt nem tudom, te kire ütöttél?
  - Van egy tippem, anya. Aki a nászutat hármásban képzei el, rövid időre sem képes lemondani az ellennemű társaságáról. Másik variáció: a mi otthonunk a világ legkisebb bolondokházája és ebben a bolondok irányítanak.
  - Köszönöm, hogy anyádat bolondnak tartod.
  - Képzeld el, az apámat is! Azért szeretlek benneteket, mert nem különböztök tőlem. Bolond gondolatai mindenkinek vannak, csak a bölcs nem mondja ki őket. Te pedig nem vagy bölcs.
  - Induljatok már! Füttyentett a bécsi gyors. Lemaradtok az ebédjéről és még éhen haltok itthon.
- Béci megölelte, megpuszilta Béla nénit, amit vissza is kapott, sőt, jövődöbeli anyósom engemet is lesmárolt.

*

- Úgy kidöglöttünk ezalatt az egy hét alatt, hogy karácsonyig sem fogjuk kipihenni magunkat.
- Mesélj, kislányom, milyen volt?
- Megtanultunk ideiglenesen viselkedni. Tudod, anya, azt mondják, ha idegen kunyhóba lépsz tartsd vissza kíváncsiságodat! Baromi nehéz volt. Sokat olvastam arról, az egyes népek, hogy fejezik ki érzelmeiket egymás iránt. A lengyelekről nem derült ki, de a kutyáik éppen úgy csinálják, mint a magyar ebek.
- Milyen érzés férjes asszonynak lenni?
- Serdülő korom óta foglalkoztatott a gondolat és sokat olvastam róla. Átéltve az első napokat, megfogadtam, ezután kerülöm az ilyen témájú könyveket. Pár nap alatt egészen jól hozzászoktam. Nem mondom, hogy tökéletes találmány, de sokkal jobb a rossznál. Bizonyos dolgok más hangsúlyt kaptak. Ami addig szabad volt, az ma már kötelező. Az esküvő nem örömteli, diadalmas célba érés, hanem kockázatos indulás. De hát ezt eddig is tudtam, mert Szilvi mondta. Sokat sakkoztam Ignacy Krzyisiakkal. Megtanultam lengyelül sok mindent a sakk vonatkozásában, de ha egy társaságban voltunk, hallgattunk. Rájöttünk, idegen nyelv ismerete nélkül még a külföldiek hallgatását sem értjük meg.
- Szilvi hogy vezet?
- Autóban ülve sikerorientált lett. Szereti, ha a többi közlekedő odafigyel rá. Mint a villám, olyan gyorsan megy. Képzeld el, néha meghaladtuk a hangsebességet!
- Jézusom! Férjhez ment a lányom és hülyébb lett, mint volt.

- Nem bolond vagyok, csupán egyéniség. Annak viszont örülök, hogy itthon semmi változás. Ne cikizzél, anya! Autópályákon sokszor szóltam hozzá és nem hallotta meg. Ennek pedig csak az lehet az oka, hogy lehagytuk a hangomat. Egyébként, viccen kívül, úgy elkápráztatott a vezetésével, mint vak macskát az autóreflektor.
- Hülyébb vagy, mint voltál, de boldogabb is, ahogy látom.
- Hasonló a hasonlónak örül. Volt a családban egy csinos, fiatal csaj. Szilvi többször megfenyegetett, hogy ráhajt a nőre, autóval.
- Az elég brutális udvarlás lett volna.
- Anya, nem tudnátok nekünk ideiglenesen pénzt kölcsönözni, hogy vehessünk magunknak egy autót? Rájöttünk, az autót és a protekciót csupán azok szidják, akiknek nincs.
- Míg Lengyelben voltatok, összebarátkoztam Tücsivel.
- Butaság. Az anyósom szép nő. Anya, nem tudod, a legjobb smink egy csúf barátnő? Mellette lehet tündökölni.
- Nem akartam tündökölni. Ideges voltam egy hétig, aggódtam miattatok és Tücsinél együtt-érzőbb barátnőre nem találhattam volna. Naponta ötvenszer elmondta, bánja, hogy odaadta nektek az autót.
- Ezek szerint vége a nagy barátságnak, mert épségben hazajöttünk?
- Tévedsz. Együtt fogjuk ünnepelni az évvégét Sopronban.
- A jó pihenésnek alapfeltétele, hogy nincs megtervezve. Amit agyonterveznek, az nem pihenés. Mindjárt Szilvi is hazaér. Remélem nem rúgták ki. Képzeld el, anya, a lengyelek olyan műveltek, hogy a legkisebb gyerek is tud lengyelül! Ja, és a kutyák magyarul ugatnak.
- Miért rúgnák ki Szilvit az egyetemről?
- Javában Szlovákiában döngettünk, mikor eszébe jutott, hogy nem kért szabadságot.
- Miféle szabadságot, mikor jó egy hónapja dolgozik?
- Azzal nyugtattuk magunkat, hogy szabadságot szenvedés nélkül nem lehet kivívni. Egy hétig szenvedtünk a tudattól. A szabadság fegyelem nélkül káosz, márpedig mi lazítani akartunk.
- Igen és a fegyelem, szabadság nélkül zsarnokság.
- Krakkóban született 1984-ben a lengyel Forma-1 versenyző, de nem jut eszembe a neve.
- Mikor Sodródszki.
- Anya, te büszke vagy rám? Mert én bevallom, most veled kapcsolatban elbizonytalanodtam. Egyébként, eszembe jutott: Robert Kubica. Múlik az idő és Szilvi nem jön. A telefonját meg itthon hagyta.
- Gondolom kikapcsolódik egy hét után belőled. Tudod, hogy hívják azt a feleséget, aki mindig tudja, hol a férje?
- Tudom anya, özvegyasszony. Te pedig hagyjál a francba, mert az idegeimre mégy! Nő ember is lehet boldog, csak vigyázzon, nehogy a felesége rájöjjön. Ha megcsal, kitekerem a nyakát.
- Szeret tégedet. A nászútra is magával vitt Krakkóba. Hű, de jóképű fickó ez a Szilvi.
- Jóképűnek jóképű, de nem hű. A szórend fel van cserélve.

Abban a pillanatban megszólalt a lakáscsengő. Béci úgy ugrott fel a székről, hogy a széket a lábához rúgta. Megérkezett a segédmunkás filozófus, aki a lányomat ölbe kapta, és úgy smároltak a szemem láttára.

- Béla néni, vágyom a hazai ízekre. Mit főztél ma? Tudod, ha a gyomor tele, egész testünk örül vele.

- Ezek szerint nem rúgtak ki a munkahelyedről?

- Megesketett a főnök, hogy több házasságot nem kötök, amiből következik, vége a lógásnak. Béla néni, tudod miért örül a rendőr alkonyatkor?

- Azért, mert lebukott a nap. Kislányom, megérdemli a férjed, hogy kapjon enni?

- Tudod, anya, vannak emberek, kiknek egyedüli érdemük, hogy nem csinálnak semmit. Szilvi pedig keményen dolgozott egész nap.

- Értem én, hogy nem szabad ok nélkül haragudni, de érdemes. Szilvi, mivel nemcsak férj, de dolgozó is lettél, remélem ezután hozzájárulsz a háztartás költségeihez!

- Úgy érted, imádott anyósom, hogy mától kezdve kosztpénzt is vársz tőlünk, nemcsak koszt magunk után hagyva?

- Mióta a lányom életének része lettél, sokkal jobban odafigyel magára és a környezetére. Vigyázatok egymásra, hogy szívetekben örökre tisztán égjen a láng, mert akkor nem keletkezik korom!

*

- Bécikém, szokatlan tőled, hogy ennyit nyüzsgsz, otthonunk táplálékkészítő részlegében.

- Kérlek alássan, pár napja született egy épkézláb ötletem. Most azon fáradozom, hogy bebizonyítsam elsősorban magamnak, ötletemnek valóban vannak végtagjai. Jó úton haladok annak érdekében, hogy prezentálni tudjam az uramnak fogyasztható kivitelben.

- Köszí, ötleteim nekem is volnának. Biztosíthatlak, a tétlenség rozsdája többet árt a szervezetnek, mint a munka általi kopás.

- Én pedig elmondhatom, az egyetlen dolog, ami a munka mellett tart, a Föld tömegvonzása. Wiener-snicli, hozzá sültburgonya, valamint uborka megfelel az úrnak évbúcsúztatás gyanánt?

- Asszonyom, illetve, Bécikém, el vagyok ragadtatva tőled. De mi sül a sütőben?

- Lekváros-mandulás Berliner Schnitten.

Állt a szerelmem a tűzhely előtt, hasikájában a kis Cintia, én pedig homlokára helyeztem a mancsomat.

- Lázás vagy, édesem.

- Az erőgyűjtés az a munka, ami legjobban kimerít. Márpedig ehhez komolyan fel kellett készülnöm. Azért is megmutatom, hogy jó háziasszony leszek. Persze, ameddig anya él, a világért sem sérteném meg azzal, hogy kiveszem kezéből a fakanalat.

- Mivel a hozzáállásod nem olyan, hogy más is odaférjen, biztos vagyok benne, jókedvűen lépünk át az új évbe. Nem lesz olyan nálunk, mint a disznóvágás utáni rossz hangulatú vacsora. Tudod, az a bú tor.

- Szilvi, te, hogy érezted magadat anyukádban?

- Ne malackodj, Béci! 30 évem alatt sokszor küldtek oda, de eszembe nem jutott, hogy megvalósítsam az ötleteiket.

- Te vagy a malac. Nézd meg, hogy rugdos a lányod!
  - Megnézhetem, de akkor leég a süti. Ezen felül, felpofozom, ha fájdalmat okoz ennek az aranyos kismamának.
  - Legfeljebb úgy jársz, mint a föld nélküli paraszt.
  - Ezt nem értem.
  - Magadra vethetsz. Vajon anyáék hogy szilvesztereznek?
  - Egy hete húztak el Sopronba négyen. Gondolatban felköszöntenek engemet névünnepeken, majd keverednek.
  - Úgy képzeled, hogy a te apád meg az én anyám és így tovább?
  - Inkább úgy, hogy külön szekcióban anyáink és másokban a faterjaink. A nászutunk után kiderült, a csajok jól összelelegedtek. Béla pedig hétpróbás. Róla feltételezni tudom, hogy kikezd a Kandurkával.
  - „Uram! Fenyítsd meg a te fiadat, nyugodalmat hoz néked, és szerezh gyönyörűséget a te lelkednek.”
  - „Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szóval mondd és meggyógyul az én lelkem!” - Vendéget különben sem szívesen fogadnék az első ünnepi vacsorámra.
- Abban a pillanatban szólalt meg szobánkban a telefonja. Üggettem befelé, hogy felvegyem a kis háziasszony helyett.
- Tessék, itt Faragóné Béres Cintia!
  - Megismerem a rekedt hangodat, Szilvi. Nokedli vagyok és Bécivel szeretnék társalogni!
  - Ő viszont nem szeretne veled.
  - Akkor tőled kérdezem meg, mozog már a kis csipetkém?
  - Apám, te mebuggyantál, mint kánikulában a falusi fészerben a cefre. Betakarlak, mint hegyipásztort a lavina, ha nem szállsz le a feleségemről!
  - Ez az, hogy rajta voltam. Nagy legény vagy, Szilveszter. Találkozzunk és lerúglak, mint lázas gyerek a takarót.
- Béci ekkor vette ki kezemből a telefont és úgy elküldte a krapekot, hogy azóta is futkosón van, mint a megfenyített katona.
- Azt mondja ez a szemét, hogy a kis Duggatott az ő gyereke.
  - Lejárt lemez a Nokedli. Párszor futottunk együtt a Szigeten, de beláthatod, futás közben gyereket alkotni, nem ideális. Ami tény, mikor pár hétre visszapártoltál tőlem a szüleidhez, örömben telefonon neki is eldicsekedtem az állapotomat.
  - Esküszöm, a kígyóméreg jobb a féltékenységnél.
  - Szilvikém, az igazi féltékenység növeli a szerelem érzését.
  - Megölöm azt a patkányt.
  - Nem félsz, hogy kaptárba zárnak miatta?
  - Mit csinál az internetező rab a börtönben?
  - Gondolom, letölti a büntetését. Mikor kepesztettünk állati sebességgel Budapest és Krakkó között, többször kérdeztem, mit tennél, ha defektet kapnánk?

- Káromkodtam volna a te segítségével, Bécikém. A legnagyobb kín, amiről beszélni sem szabad. Szépek a szemeid. Nyáron ilyen szép szemű kukoricára fogok vadászni.
- Ahol a szemek beszélnek, ott nincs szükség a szavakra. Három betűs falusi áruház, mi az?
- Bót.
- Mielőtt elmentek, anyámmal megbeszéltem, mit kapsz tőlünk a névnapodra. Egy boldog új év megfelel?
- A következő év nekem boldog lesz. Az úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse, jutalom.
- Néha, ha nem figyelünk oda, egészen normálisak vagyunk.
- Normális vagyok, megmondták a hangok is. „Ismerjem bár az összes titkokat és minden tudományt, legyen akkora hitem, hogy hegyeket mozgassak, Ha szeretet nincs bennem, mit sem érek.” - Ámen.

*

- Béla néni, nem haragszol, hogy kijöttem hozzád a konyhába?
- Kirúgott a szobából a lányom?
- Ja! Olyasmi történt.
- Gondolom megint tanul. Félek, megárt a babának a sok magolás.
- Pedig mindig mondom neki, hogy ő nem gabonakereskedő. Azoknak kell magolni.
- Szilvi, mikor egyetemre jártál, sokat tanultál?
- Béla néni, a zseni nem tanul, hanem tud. Éveken keresztül szuggeráltam magamba ezt a tényt. Néha a professzorok rám cáfoltak, de mindig sikerült kiköszörölnöm a csorbát. Február elseje van. Ma jön ki a medve a barlangjából?
- Fogalmam nincs. Kérdezzed meg egy medvétől!
- Medvével még soha nem találkoztam, annál több marhával.
- Szilvi?! Remélem az anyósodat nem sorolod közéjük!
- Hogy sorolnálak, hiszen tudod, hogy csodállak.
- Nana! Hallottam én már mást is, amiket mondtál rólam.
- Mindegy, hogy mennyi ember mond marhaságot, attól még marhaság marad. Ha rajtam múlna, elcserélnélek az anyámmal.
- Tücsi nagyon rendes asszony.
- Rendes, de harminc év alatt meguntam. Ha pedig tégedet másik élőlénnel kéne definiálni, feltétlenül a mackóra voksolnék.
- Kövérnek tartasz?
- Igen, de ki nem? Most, ahogy ülsz velem szemben, kedvenc ruhadarabom jut eszembe.
- Remélem nem a gatyád, hanem a mackófelsőd. A buliba benne vagyok. Cseréljél ki Tücsi-vel, de viszem magammal a lányomat is hozzátok, ide meg jöhet anyád, Béla mellé.
- Ezt a lányodnak ne add elő, mert még megfedne a logikai hibákért! Bécihez pedig ragaszkodom. Hallhattad, mit fogadtunk meg egymásnak a házasságkötő-teremben.

- Mese duma. Fogadd magadba a változást, de soha ne mondjál le elveidről! Amiknek persze csak akkor van erejük, ha tele a gyomor. Félek, mindketten összekeveritek a hűséget a birtoklással. Életetekben először fordul elő, hogy valakit birtokolhattok. Csak nehogy kiderüljön, hamis az illúzió!
  - Lévén ma vasárnap, délelőtt Bécivel elsétáltunk a templom felé. Béla néni, te érted ezt a vallás dolgot?
  - Tudom, nem hiszel istenben, pedig isten él, csak nem akar belekeveredni a dolgokba.
  - Vonult be a templomba a sok kis öreg. Többen éppen csak vonszolták magukat bottal. Ezek az emberek miért hiszik, hogy van isten? Ha van, miért nézi el a szenvedésüket? Miért van az, hogy gyakran olvasni olyan isten szolgájáról, akit kiraboltak, vagy éppen meggyilkoltak? Hol van olyankor a főnök, hogy segítsen rajtuk?
  - Ha vitaindítónak szántad, közölhetem, a szópárbaj elmarad.
  - Azonos nézeteinket fölösleges lenne kicserélni, attól egyikünk sem lenne gazdagabb.
  - Ha nem merészkedsz a hullámokba, soha nem tanulsz meg úszni örvénylő vízben.
  - Filozófia szakon végeztem, elolvastam a bibliát és közben számtalan kérdés vetődött fel bennem, de okosabb nem lettem. Miközben száguldoztunk autóval az utakon, Béci istenhívó lett. Az volt ám az igazi nászút.
  - Még szerencse, hogy nem hagytad el.
  - Béla néni, az autó nem motorkerékpár. A férjednek szoktam mondani, vegyen rólam példát. Nekem a gondolataimban sem születik meg olyan butaság, hogy elhagyjam a szerelmemet.
  - Béla pedig nem fog engemet elhagyni, mert nélkülem éhen döglene.
  - Anyám is ezt mondja apámról.
  - Nem érdekes, hogy ki mit mond. Fő az, hogy a gyerekek a napon legyenek. Lassan itt a tavasz és hazarepülnek a gólyák.
  - Szegény négereknek annyi lesz. Fél évig várhatnak a gyermekáldásra. Nem haragszol a lányodra, hogy nem gyerek unokád lesz, hanem kislány? Tudod, mikor alkottuk utódunkat, olyan varázslatos hatással volt rám Béci, hogy képtelen voltam várni az orgazmusára.
  - Nem értem, mi közöm ehhez?
  - Genetikusok megállapították, ahhoz, hogy valószínűsíthető legyen a fiú utód, szükséges, hogy a hölgynek előbb legyen orgazmusa, mint a férfinak. Az „Y” kromoszóma többlete szükségeltetik ahhoz, hogy fiú legyen.
  - Mi köze ennek az orgazmushoz?
  - Orgazmus nélkül nem születhet utód, legfeljebb kevésbé dominál a hölgy esetében. Stramm lányunk fog születni, ne haragudj érte!
  - Remélem ezt viccnek szántad, mert ha nem, előveszem a kredencből a nagy kést és kiheréllek.
  - Azon gondolkodom, ha a szobából kijön a lányod, vajon mikor jársz jobban, ha műtét közben látja meg, hogy mit csinálsz velem, vagy műtét után?
  - Biztos lehets benne, gondoskodom róla, hogy azt a kezemet is lássa, amiben a kés van.
- Mintha megrendeltük volna, nyílt a szobánk ajtaja.
- Bécikém, védjél meg! Anyukád ki akar herélni.

- Anya, ne hagyd magadat!
- Nyugi, kislányom, már van annyi eszem. 21 évvel ezelőtt viszont senki nem biztatott.
- Ugye, milyen okos volt az én apukám? Ezzel szemben, tudjátok, hogy lehet megtalálni a rókalyukat?
- Óvatosan félre kell hajtani a farkát. Fiatalasszony, megsiratnál, ha anyukád elvégezne rajtam egy ilyen férfiatlanító műtétet?
- Tégedet alighanem Nokedlivel pótolnálak, anya pedig kapna tőlem egy vakvezető kutyát.
- Látod, Szilvi? Ilyen egy talpraesett menyecske. Képes lenne féltékenységeiben megcsonkítani az anyját.
- Ugyan, anya?! Csak a szemeidet szúrnám ki. Amúgy pedig tudom, a telelésetek alatt apa beleesett Tücsibe.
- Béci, ezt miért kellett elpletykálnod anyukádnak?
- Kislányom, ebből annyi az igazság, hogy Tücsi jelenléte folyamatos izgalomban tartotta az apádat. Én voltam a haszonélvező. Nem történt köztük semmi, bár ez nem az apádon múlt. A hazug tanúi messze laknak. Mióta megszületted, apád azóta képzelődik.
- Anya, a hazugság ott születik, ahol megjelenik a kényszer.
- Egy grammal nincs mostohább sorsa az apádnak mellettem, mint Szilvinek te melletted. Félreérthetően fogalmazni, ügyes hazugság.

*

- Kislányom, jó lenne, ha hazaérkezne a maradék eszed! Azért, mert Szilvit baleset érte és szervizben van, még nem kell, hogy idő előtt te is agonizáljál. Mindenkit érhet baleset, ha ott van idejében.
- Anya, szeretném, ha távoznál a szobámból és magad után becsuknád az ajtót! A férjemet érte baleset, nem a sarki újságost.
- Nem rendelkezem kellő intelligenciával ahhoz, hogy meg tudjam határozni műveltségem hiányosságait. Amit tudok, húsz évig éltél Szilvi nélkül és soha nem panaszkodtál a hiányára.
- Aminek létezéséről nincs tudomásunk, az nem hiányozhat. A semmi a lét hiánya. Elesett, összetörte a fejét és még az is lehet, hogy többé nem lesz normális.
- Ezért drukkolok, nehogy normális legyen, mert akkor biztos, hogy tégedet elhagyna. Az igazságnak van összekötő ereje, ami a tévedésből hiányzik.
- Alapvető tulajdonságaimat az anyámtól örököltém. Néha úgy érzem, szerelmes vagy a férjembe, máskor pedig utálod őt. Hol az igazság?
- A vidám elme megvidámítja az orcát, de a szívnek bánatja miatt a lélek megszorodik. Gondolj arra, két hónap múlva anya leszel te is! Ezzel a hangulattal sokat ártasz az unokámnak.
- Az irigység beszél belőled, anya. Szilvi megcsúszott a vizes folyosón, hanyatt esett és betört a feje. Belehalhatott volna, azért, mert meglátott engemet és rohant volna oda hozzám. Te neked apával ilyen emlékeid nincsenek. Miattam van kórházban szegény.
- Elismerem, rendes srác. Ezért érthető félre a viszonyulásom. Apádat soha nem szerettem. Szilvi pedig, ha jó formában van, meghatódom tőle, de hidd el, nem leszek konkurencia a lányomnak! Örömöm sokszorozódik a te örömödben, hiányosságom pedig váljék jóssággá benned!

- Régen azt hittem, egy anyós akkor ad igazat a vejének, mikor haragszik a lányára. Remélem, nálad ez nem így van.
- Ami tény, el tudok Szilvivel beszélgetni, de jó érzéssel emlékszem vissza arra az időre, mikor még nem ismertétek egymást.
- Sajnálattal kell konstatálnom, ebben a témában nem értek veled egyet. Amiből persze nem következik, hogy másban pedig igen.
- Ha nem fogadod el a haragomat, előbb vagy utóbb a mosolyomat is gyűlölni fogod.
- Anya, minden gondolatom a férjem körül forog. Mindig szűk látókörű voltam, de mióta ismerem őt, ez még inkább korlátozódott.
- Kislányom, ne felejtse el a póru jár rövidlátó utolsó mondatát: ne haragudj, te mindig bundában szeded a málnát?
- Magadra hagylak a bugyuta vicceiddel. Elmegyek Tücsihez és vele megyünk Szilvit meglátogatni. Még annyit, lányságom húsz éve alatt soha nem ejtetted ki a szádon, hogy bolond a lányod. Azóta nincs olyan hét, hogy egyszer ne hallanám. Jó véleményel vagy egyetlen gyermekedről.
- Mindig szétszórt voltál, de mióta megismerkedtetek, otthonunkban hatványozódnak a furcsaságok. Inkább úgy mondanám, gyerekesek vagytok mindketten. Míg egyedül voltál, természetesnek vettem, hogy gyerekes dolgai vannak a lányomnak. De hát már felnőttek vagytok. Nemsokára anya leszel, nem beszélve Szilviről, aki tíz évvel idősebb, mint te.
- Biztos lehetsz benne, két hónap múlva bizonyos dolgok megváltoznak nálunk. De azért megsúgom, nagyon nem bánnám, ha az unokád a mi tulajdonságainkat örökölné és nem a tiédet. Anyukám, lehetek bolond, te pedig olyan vagy, mint a kifacsart citrom, apával egyetemben. Tanulok, Szilvi pedig dolgozik.
- Büszke lehetsz az egyetemem végzett postai kézbesítőre!
- Nincsen a képesfelére írva, ahogy neked sem, hogy soha életedben nem dolgoztál.
- Köszönöm. Csak eljutunk oda, hogy szégyellni fogod az anyádat.
- Maradjunk annyiban, te tekintesz hülyének bennünket és nem mi tégedet, pedig neked is hiányzik egy kereked. Vége a meddő vitának, indulok Tücsihöz.

*

Csengettem Szilvi volt otthonában, de sokat kellett várni, mire az anyukája ajtót nyitott.

- Szia, Tücsi! Ne haragudj, úgy emlékeztem rá, azt beszéltük meg, hogy nem a kórházban, hanem itt nálad találkozunk.
- Cintiám, jól emlékeztél rá, gyere be!
- Ne sírjál, meg fog gyógyulni a fiad! Beszéltem vele telefonon és sokkal jobban van. Anya pedig elüldözött otthonról a hülyeségeivel.
- Szereti ő a fiamat, csak annak nem örül, hogy összeházasodtatok. Az kedves az embernek igazán, akit féltünk elveszíteni.
- Mióta a fiadat megismertem, soha nem unatkozunk.
- Cintiám, jegyezzed meg, kedves a kedvesével azért nem unatkozik, mert mindig önmagukról beszélnek.

- Már azt is tudom, nem az a kedves, aki szép, hanem az a szép, aki kedves velünk. Régen sokat foglalkoztam a külsőmmel. Szilvi mellett kellett rájönnöm, azóta vagyok tökéletes, mióta vele vagyok. Mások véleménye pedig nem érdek.
- Igazad van. Az igazi szerető csupán kedvese gyengédségére vágyik.
- Néha féltékeny vagyok anyára. Szilvivel jókat tudnak nevetgél.
- Butaság a féltékenység, Cintiám. Mindig gondolj arra: közömbösek egymás iránt, azért tudnak bármikor nevetgél.
- Lehet, hogy azért nem aggódik Szilvi egészsége miatt?
- De aggódik. Bejön a kórházba, csak telefonon lelkemre kötötte, nyugtassalak meg. Jó kedvvel gyávákból bátrakat.
- Hát, ez az! Szilvi meglátott az egyetem folyosóján és elkezdett rohanni utánam a vizes kövezeten, ezért vágódott hanyatt. Kár volt ennyire örülnie nekem.
- Imád tégedet. Én tudom, mit jelentett számára az alkohol és lemondott róla.
- Szerinted soha nem lesz hűtlen hozzám?
- Hiszek az egymás iránti hűségetekben. Tudom, mindent megadtok egymásnak és bevallom, nekem az is tetszik, hogy olyanok vagytok, mint két gyerek.
- Tudom, másképpen kifejezve, két bolond.
- Durva megfogalmazás. Én egyéniségnek tartalak benneteket. Kár, hogy ritkán részesülhetek a társaságotokból.
- Ha kihúszom a gyufát anyámnál, befogadsz bennünket?
- Cintiám, ne gyűlölködjél. Anyukád féltékeny, mert egy másik lakótársat befogadtál a szívedbe. Nekem könnyebb, mert fiam van. Természetesen bármikor ideköltözhetnek, de ne olyan áron, hogy vele haragban legyél. Harag nem old fel haragot, csupán a szeretet képes rá.
- Azt mondd, ő is bejön Szilvit meglátogatni?
- Megbeszéltük telefonon, mielőtt csengettél. Cintiám, nem kéne, hogy anyukádra féltékeny legyél! Ezzel elbizonytalanítod őt, nem tudja, hogy viselkedjen a vejével szemben.
- Nem komoly a dolog és nem is igazán féltékenység, hanem irigység. Ha jókat dumálnak, irigy vagyok, hogy nem velem társalog. Mindketten kisajátítók vagyunk.
- Induljunk, mert anyád előbb odaér busszal, mint mi kocsival!

*

- Szevasz, Szilvi! Végre egy alkalom, hogy kettesben dumcsizhatok veled. Több, mint fél éve, hogy boldogítod a lányomat és ránk költöztél. De most végre a csajok elmentek, van időm beszélni a fejeddel. Mindenekelőtt, hogy vagy?
- Isteni jól vagyok, Béla. Különösen a bevezető után. Cserébe némi örömet osztok meg veled, amit továbbadhatsz Béla néninek is! Megszületik a baba és leköltözünk a nyakatokról, kis családommal egyetemben. Ami tény, húsvét után megyek melózni.
- Apukám, mit tudsz róla, hogy Jézus él és elmarad a húsvét?
- Csípem a humorodat. Ha elmarad, akkor is megbeszélem anyámmal, ha a baba megszületik, hozzájuk költözünk mindhárman. Elegem van Béla néni és a te szurkálódásaitokból.

- Apám, megmondom őszintén, arra számítottam, ha a lányom bepalizik, végre lesz egy házon belüli haverom, akivel lófrálhatok. Ám te nyalod-falod a lányomat és főleg engemet levegőnek nézel, de az asszonyt is. Kevés ember tud úgy boldog lenni, hogy ne utálta másokat. Ez rád is igaz, sajnos.

- Béla, miért van az, hogy Bécit anyám jobban szereti, mint ti? Béci boldog és ez fáj nektek. Élő, érző ember és nemsokára anya lesz. Tudod, a levágott báránynak nem fáj a nyúzás, de ő él.

- Árudd el, Szilvi, mint férfi a férfinak, mit lehet enni állandóan egy nőn? Neked bevallom, én az asszonyt már a mézeshetek után megcsaltam.

- Szeretnéd, ha megcsalnám a lányodat? Egy hónap múlva megszüli a babánkat, ami neki főleg szenvedés kilenc hónapon keresztül, nekem meg a befektetés örömet jelentett.

- Tudom, a gyönyör ejt teherbe, de a fájdalom szül. Ez a nők sorsa, miért nem születtek férfinek?

- A pesszimista olyan ember, akinek mindig igaza van, de soha nincs öröme benne. Voltál te valaha boldog, Béla?

- Erre a válaszom: a szenvedések álló csillagok, az öröm és reménység hulló csillagok.

- Béla nénire éppen úgy igaz, mint rád, mások baja iránt közömbösek vagytok, hacsak örömet nem szerez nektek.

- Apukám, a bajokkal naponta találkozom, de hiába várom, az öröm eddig még nem köszönt rám.

- Hogy viszonyulsz az áldozatvállaláshoz?

- Nem elég áldozatvállalás, hogy anyósod mellett élem le az életemet? Tudod, ő számomra a főnyeremény, de nincs bátorságom ahhoz, hogy megússem.

- Jobb, ha tőlem tudod meg, a rendszeresen kielégítetlen feleség a klimax előtt fog kirúgni a hámból.

- Remélem, nem te leszel a kiszemelt áldozat.

- Valamikor én is így gondolkodtam, mint te, de azóta megismerkedtem a lányoddal. Ma már elmondhatom, boldog az a férj, aki mindent megbeszélhet a feleségével.

- Az ördög cifrázza ki a pöcsödet csalánnal, Szilvi! Nehogy már a fa másszon fel a macskára! Te még a szüleid ábrándjai közt sem szerepeltél, mikor én már tudtam, mitől döglik a légy.

- Korán kezdted, Béla, hiszen 15 évvel vagy csupán idősebb, mint én. Az ördög nem alszik, legalábbis nem akárkivel, ezt jegyezzed meg!

- A feleségem hűséges típus.

- Ha van kihez. A legtöbb ember rossz bíró a maga dolgában.

- A tiszta lelkiismeret pedig a rossz memória jele. Láttam én már karón varjút. Nem vagy te, Szilvi, olyan makulátlan, mint amilyennek mondod magadat. A középszerű jól mérlegel, csupán a mérlege rossz.

- Béla, ha haladni akarsz, mindig előre nézz, ne a múltban gyönyörködjél! Voltam, ami voltam, de mióta megismertem az én szőke tündéremet, azóta más nő még gondolatban sem szennyezi be a becsületemet. Ha rosszak a fogaid, hallani sem bírod, hogy más a cukrot ropogtatja. Nézzél magadba, mikor megcsalod a feleségedet! Tudod, a rossz lelkiismeret csúszós padlón jár.

- A lelkiismeret az a tükör, ami előtt csupán a majmok gyötrődnek. Adod a bankot nekem, miközben első hibádat akkor követted el, amikor megszületted.
- Tudom, ezek után esélyem nincs arra, hogy halhatatlan legyek. Nekem elég, ha rövid földi életemben a lányoddal boldog lehetek, te pedig naponta fedezzél fel újabb zsákutcákat! Az emberek annyira boldogok, amennyire elszánták rá magukat. Magadnak keresed a lelki nyomorúságot, azért, hogy legyen időd merengeni, boldog vagy-e, vagy sem.
- Minap olvastam valahol, az idegbaj öröklődő betegség. Ez tény. Én a lányomtól meg a vejemtől örököltem, de bosszút állok rajtatok, mert sokáig fogok élni.
- Gondolkozzál el rajta, ha nem ragaszkodnál görcsösen az életedhez, roppant fölénybe kerülhetnél azokkal szemben, akik élni akarnak.
- Dögöljek meg?
- Csupán azt bátorkodtam kijelenteni, olyanhoz ragaszkodsz, amit ajándékba kaptál a szüleidtől. Az erről való lemondás még nem azt jelenti, hogy harapjál fübe.
- Vegyem úgy, hogy leckét ad a bagoly a verébnek? Te is ragaszkodsz az életedhez.
- Csak mióta megismertem Béres Cintia istennőt. Ő ad értelmet az életemnek, nemsokára az életünknek. Te pedig nem ismered, mi az, hogy szeretni. A kulturált szexuális szerepet tanulni kell, de vannak szerencsések, akik igazi szeretőnek születnek.
- Szilvi, nem kételkedek a boldogságokban, de ismerd el, ehhez én is hozzájárultam!
- Igaz, bár ösztönös cselekedet volt részedről, most pedig tudatosan szeretnéd lerombolni a szerelmünket. Próbáld megkeresni a családotban rejlő értékeket! Van egy szép és okos lányod, még akkor is igaz, ha Béla néni bolondnak tartja, és van egy feleséged, aki arra esküdött, hogy életed végéig szolgáljon.
- Mondatod elejével osztozom, bár hozzáteszem, én nem tartalak bolondnak benneteket. Ami a feleségem szolgálékúságát illeti, barátom, az annyira sántít, ha ezen adottsága testet öltene, járókeretre kényszerülne. Maradjunk annyiban, bűdös neki a munka! Mikor Sopronban voltunk négyesben, véletlenül elkotyogtam apádnak, hogy boldogan cserélnék vele feleséget.
- A matematikus palánta lányoddal megbeszélve, kettőnk megismerkedéséből anyám jött ki legjobban. Őt ugyanis mindannyian kedveljük, míg én ezt nem mondhatom el magamról.
- Elégedjél meg a lányom szeretetével és punktum!

*

2015. április 6. húsvét hétfő, hajnal. Béci arra riadt fel, hogy hűlt helyem van mellette az ágyon. Látva, közelében a parkettán tartózkodom négy végtagomon, erőteljes pacsival illette popsimat.

- Szilvi, fekvőtámaszokat csinálsz?
- Keresem a hogyhívjákomat, de nem találom. Nincs itt a szekrény alatt, pedig este itt hagytam.
- Nincs a nadrágodban?
- Bécikém, ne komolytalankodjál, mikor én kétségbe vagyok esve! Szerintem Béla néni megtalálta. Meg akartalak hajnalban ízélni vele, de nincsen meg. Mifelénk ez a szokás azóta, mióta nagyobbacska lettem. A húsvét hétfőt mindig anyával kezdtem.
- A kölnit keresed, te mamlasz? Kivitettem a fürdőszobába a piperepolcra. Azért, mert a nyúl a szekrény alá tojta az ajándékomat, nem kell leutánoznod.

- Jövőre tégedet foglak leutánozni, nem a nyuszit.
  - Elszégyelltem magamat, Szilvi, hogy nem vettem neked nyúlnapra ajándékot, ezért úgy döntöttem, amit tőled kaptam, nem bontom fel, hanem az asztalra téve, ráírtam: „fele a tiéd!”
- Vigyorogva nyargaltam ki a fürdőszobába a kölniért. Meglepődtem, mert ott éppen Béla locsolt. Gondolom, nem volt boldog, hogy megláttam őt, ahogy áll a kagyló előtt. Fogtam a kölnit és behoztam. Izgalmamban túlzásba vittem a locsolást.
- Hogy érzed magadat, kismama?
  - Immár meglocsolva. Illatozom, mint réten a lekaszált fű. Tudsz róla, Szilvi, hogy az idős férfiaknak gyakrabban születik lányuk?
  - Mi esetünkben nem a korom dominált, hanem az, hogy te nem élvezted az aktust. Megbeszéltem Béla nénivel a dolgot.
  - Anyámat kihagyhatnád a nemi életünkéből! Filozófuskám, miért van az, hogy háború után több fiú születik?
  - Egy oka lehet. A férfiak hazatérnek a csatatérről a szexre éhező hölgyekhez. Összebújnak és természetes, hogy a hosszas önmegtartóztatás után a hölgyek hamarabb jutnak orgazmushoz. A mi esetünkben nem volt háború.
  - Ha mindenki a meggyőződése alapján harcolna, soha nem lenne háború.
  - Ez hülyeség. Mi naponta harcolunk egymással, meggyőződésből.
  - Igen, de ez szócsata és nem háború, ahol a fegyvereké a főszerep. Baleseted óta hiszek neked, Szilvi.
  - Örülök, de emlékeztetlek rá, én csupán megláttalak az egyetem folyosóján és szaladtam volna hozzád, de még a számat sem nyitottam ki, tehát rám nem vonatkoztatható: „mondj igazat, betörik a fejed!” A szerető érzés soha nem lehet olyan erős, hogy kifejezhesse magát.
  - Fáj még a fejed?
  - Akkor fog elmúlni, ha meglátom a lányunkat.
  - Őt is szeretni fogod?
  - Bécikém, mi ez a többes számra utalás?
  - Merthogy engemet szeretsz.
  - A hasonlóság legerősebb köteléke a szerelemnek. Mások szerint bolondok vagyunk, de mi ezt nem vesszük észre.
  - Hidd el, Szilvi, az irigység beszél belőlük! Anyámékból is.
  - Majd meglátják, ha megszületik a kis Cintia. Olyan boldogok leszünk, hogy az fantasztikus. Remélem, valamelyikünk tulajdonságait fogja örökölni, hogy ne lógjon ki a sorból.
  - Anyámmal húsz évig felhőtlen volt a kapcsolatom, mert ráütöttem, ha ezt tagadja is.
  - Nehezen viseli el a konkurenciát. Feleségül vettelek, azóta Béreséknél bolondból túlkínálat van. A kérdés, ami elbizonytalanít, én vagyok bolond, vagy mindenki más?
  - Anyámnak tegnap mondtam, ha nem akar bolondot látni, törje össze a tükröt! Az volt a válasza, hogy bolondnak bolond a párja. Ő még nem tudja, a kielégült nő sohasem csiklandós. A konklúzió akkor keletkezik, ha már lusták vagyunk gondolkodni.
  - Béla néni konokul okosnak hiszi magát, miközben az okos ember elismeri, hogy buta.

- Ha a butaságot forgómozgássá lehetne alakítani, bezárhatnák Paksot.
- Látom, Bécikém, nem hiába jársz egyetemre.
- Magam is érzem, azóta nemcsak a kosz ragad rám.
- Képzeld el, minap apád, a Béla, el akart csábítani! Javasolta, a változatosság gyönyörködtet, de én nem hiszek neki.
- Szilvi, ha árva lennék, akkor is szeretnél?
- Nincsen bosszúállóbb a visszautasított asszonynál. Ebből következik, ha beléd szerettem és ezek után szüleid távoznának az élők sorából, szerintem akkor is szeretnék, de ha mégsem, nem merném bevallani a bosszúd miatt.
- Bolond.
- Istenem, mennyivel másabb ezt egy szerető feleség szájából hallani, mint az anyóséból. Legfőbb közös tulajdonságunk.
- Megfojtom az apámat, és húsvét lévén, ráfogom a nyuszira.
- Ne törődj vele! Engemet nem tud rosszra csábítani, egyébként pedig magától is kimúlik egyszer. A legnagyobb fájdalom, mikor a szülő veszíti el gyermekét. Bélát nem kamázom, de fájdalmat sem akarok okozni neki a halálunkkal.
- Anya és apa soha nem éltek ideális házasságban, ám én nem panaszkodhatok a múltamra. Úgy éreztem, hogy szerettek. De hát fejre állt a világ nálunk. Májusban költözzünk át a te szüleidhez! Tücsi minden nap érdeklődik a hogylétem felől.
- Anyámmal nincs baj, bár én többször besokallok tőle. Nálunk az lesz a gubanc, hogy Kandurka, bocsánat, apa gyakran gyengélkedik és olyankor anya is szomorú.
- Szeretném akarom felnevelni a lányunkat. A fájdalomban osztozni fogok, de a gyűlölködést zsigerből elutasítom.
- Apa rendes fazon és ráadásul nem vezet autót.
- Ezt nem akartam mondani, hogy Tücsi biztos mindig kölcsön adja nekünk a kocsiját.
- Bécikém, tudod, hogy a beteg nyulat a nyúlambulanciára szállítják? Ne tervezzük tovább az életünket, mert a szomszéd szobában Béla néni hervadozik.
- Locsold meg és ajánljad figyelmébe, hogy éhes az unokája!

*

Ismét egy olyan napra virradtunk, ami ideiglenesen Béreséknél ünnepnapnak számít. Tekintettel az ünnepelt várható rövid életkorára. Pénteken, azaz tizedikén, Béla néni úgy bocsátott utunkra, húsos csont nélkül haza ne merjünk jönni. Bécikém, benn a matematika-előadásban, nem tudott figyelni a prof előadására, hiszen mi lesz, ha amúgy is, állapotának megfelelően, a teste egyre nehezebben hajlik és sikertelen próbálkozásunk következményeként hajléktalanná válunk? Szegénykém, mit szenvedhetett a délelőtti előadásokon. Még jó, hogy nem voltam mellette, így azután én alig éreztem meg a várható viharfelhők érkezését. Délután elindultunk szerencsét próbálni. Felkerestünk három hentest, de húsos csont éppen nem volt nekik.

- Bécikém, áruld el már végre, miért lett a lány kutyátnak Gyula a neve?!
- Kényes kérdés. Tudod, én lány vagyok, de anya pár évvel ezelőtt véletlenül kimondta előttem a tutit. Azért lett Gyula a neve, mert ő is szeret a farkával játszani, mint apa. Szilvi, ha beárulsz anyának, kinyírlak, mint a papírkutyát!

- Gyulának mi a kedvenc kajája?
  - Azt kell ennie, amit kap. Ebből a kutyából nem lesz szalonna, mert olyan sovány. Tényleg, Szilvi, te tudod melyik a legnehezebb kutya?
  - Jó vicc. Az érettségi vizsla. Van egy kis dugi pénzem. Veszek neki egy rúd kenőmájast névnapjára, legalább nem leszel te sem hajléktalan, ha nem viszünk haza húsos csontot.
  - Mi az, hogy én sem?
  - Engemet ugyanis nem tiltottak ki a szüleim.
  - Engemet pedig a múltam kötelez arra, hogy letagadjam, tehát megyek veled. Unom már anyámékat. Tücsi százszor aranyosabb.
  - Igen, de nem szereti a váratlan vacsoravendéget.
  - Képes lennél megtagadni a lányod anyját, te pizok?
  - Még nem próbáltam, de látok benne rációt.
- Éppen egy édességbolt kirakata előtt haladtunk volna el.
- Bécikém, mit nézel sóvárogva? Bemehetünk, de tutira nem kapunk húsos csontot.
  - Ha kenőmájásra van pénzed, vehetsz nekem egy tábla csokit!
  - Édesem, tudod mit mond a banán a vibrátornak?
  - Tudom. Még te remegsz? Képzeld el, engemet meg is esznek!
- Mióta beleestem, mint ló a gödörbe, azóta hangember vagyok. Gyengéden megmarkoltam a mancsát és bevonszoltam a boltba. Ott viszont hagytam, hogy a számára legkedvezőbb csokit vegye tulajdonába. Kijöttünk, ő csillogó szemekkel, majd elhagyva a bejáratot, megcsókoltam.
- Matematikus hallgató, számítsd ki, hogy egy kölcsön kapott csókért mennyi kamat jár!
  - Mire haza érünk, kiszámolom.
  - Figyu, kismama! Menjünk az én mutteromékhöz és a lét, amit Béla néni adott a húsos csontra, holnap eldorbézzoljuk.
  - Anya haragudni fog rám.
  - Ne törődj vele, azt is megosztjuk egymás között! Én nem vallom azt, amilyen a gyökér, olyan a szára, amilyen az anya, olyan a lánya.
  - Ne kábíts, mert tudom, hogy anya is bejönne neked.
  - Én nem mennék be neki. Szóval?!
  - Ne holnap dorbézzoljunk, hanem még ma! A lányunk fagyira vágyik. Gyulának vasárnap meghúzzuk a farkát névnapja alkalmából. Tudod, a kutyának lehet bizonytalan a vacsorája, de a gyermekünké az soha. Míg haladunk fagy miatt, felhívhatnád Tücsit, hogy megyünk hozzájuk! Ne vigyorogj, Szilvi!
  - Te láttál már vak ejtőernyőst, Béci?
  - Filozófuskám, az képtelenség, bár tudom, a viccben az van, onnan tudja a vak ejtőernyős, hogy közeledik a föld, mert lazul a kutya pórása, de ez baromság.
  - Szerinted nem lazul?

- Nem érdekel. Ülünk villamosra, mert elfáradtam! Legalább, ameddig hozzátok érünk, megehetem a csokit.
  - Tudnod kell, hiába eszik a tehén csokoládét, attól még nem fejhetünk tej helyett kakaót.
  - Tehénnek tartasz?
  - Múúú! A világért sem, csak az imént még fagyizni akart a hölgy.
  - Azóta elfáradtam és akkor mi van, beeee?!
  - Szerinted miért bámulnak meg bennünket az emberek? Nem láttak még marhákat?
  - Marhákat biztos láttak, de nem Pesten a körúton.
  - Ezt baromira utálok. Két perce, hogy várakozunk a villamosra, erre a túloldalon érkezik. Mi a fenét kezdjük vele? Onnan jövünk, nincs ott semmi látnivaló. Ha nagyon fáradt vagy, a nyakamba veszek.
  - Klassz lenne. Lányunk meg folyamatosan rugdosná a tarkódat. Jézusom, nincs nálam a bérletem.
  - Az enyém itt van, majd azt mondjuk, hogy együtt vagyunk.
  - Nem merek felszállni, mert az ellenőr megbüntet.
- Gondolkodási időt nem adtam neki, mert jött a tuja és magam előtt feltuszkoltam a lépcsőn. Este valóban a szüleimnél aludtunk. Meghatódtam, ahogy anyám körülugrálta unokája csomagolását. Béci pedig élvezte a kényeztetést. Két legyet ütöttünk egy csapásra. Anya jóvoltából alaposan bezabáltunk, de ez nem elég, mert miután lefeküdtünk aludni, megszólalt Béci telefonja.
- Szia, anya! Már majdnem aludtunk.
  - ...
  - Azt mondtad, húsos csont nélkül ne menjünk haza. Tücsi pedig szeretettel fogadott mindkettőnket.
  - ...
  - Anya, az elismerés a legnagyobb ajándék, amit szeretteinknek adhatunk. Három hét múlva megszülöm az unokádat, te pedig képes voltál a kutyád miatt ultimátumot adni nekünk.
  - ...
  - Ezt beszéljed meg Tücsivel! Velem közölte, itt náluk mindig helyünk lesz.
  - ...
  - Aranyos volt. Megígérte, holnap ebédre készít cigánypecsenyét, de feltétele, hogy zenészt ne kérjünk az ebédhez.
  - ...
  - Jól van, ne szipogjál! Holnap hazamegyünk ebéd után, hogy másnap meghúzhassuk Gyula farkát névnapja alkalmából. A húsos csont árát előbb eltapsoljuk.
  - ...
  - Aranyos vagy. Ez bizti? Tehát vasárnap Béresékhez hivatalos ebédre az idősebb Faragó házaspár? Mert ugye a fiatalok mi vagyunk Szilvivel.

- ...

- Imádlak, anyukám. Tücsiektől is biztos kap valami ajándékot Gyula kutya. Csumi!

*

- Béci ébredj, mert elkészünk az egyetemről és különben is apádnak névnapja van, meg egy kicsit Béla néninek is.

- Köszöntsed fel őket, ameddig kimegyek pisilni!

- Rosszat álmodtál, édesem, hogy sikongva ismételtetted saját nevedet?

- Éppen hogy nagyon jól. Olyat csináltunk, amelyet régen szoktunk.

- Kivel, ha szabad kérdezni?

- Mivel egész életemet velem kell leélnem, hát magammal. Jaj, Szilvi, ne rinyáljál! Természetesen veled voltam, de annyira jólesett, hogy megfeledeztem a jelenlétedről.

- Csak azt nem tudom, szüleid mit szólnak, ha meghallották?

- Ha nem tudnád, több, mint fél éve férjes asszony vagyok.

- Bevallom, eddig még nem sikerült férjnek éreznem magamat.

- Fogalmazhattál volna úgyis, hogy isteni feleséged van. Ugye, férj az a férfi, akinek nem sok mindent szabad, de amit igen, az kötelező? Filozófuskám, szerinted mi bennünk a közös?

- Egy napon házasodtunk. Ennyi együttlét után elárulhatnád, mikor veszítetted el az ártatlanságodat?!

- Most is ártatlan vagyok. Ha az első srácra kérdezel rá burkoltan, akkor harmadik gimi után. Pár hónapja lógtam Lajossal, az egyik osztálytársammal és felkeltette érdeklődésemet maga iránt. Anyáék nem voltak itthon és feljött hozzám. Röviden vázolván, elmondhatom, kicsit fáj, de nem tudtam, hogy mi.

- Tudom, ha hosszúságról van szó, akkor a férfiak centiben, a hölgyek percekben számolnak.

- Addig nem jutottam el, hogy számoljam az időt. Ami pedig a méretet illeti, biztos bennem volt, ha elveszítettem a szüzességemet. Lajosnak volt humorérzéke, mert utólag megkérdezte, nem szeretnék férfi lenni? Visszakérdeztem, hogy és te? Ezek után még párszor találkoztunk, de már csak dumcsiztunk a nyári melegben a parkban a padon ülve.

- Sok ilyen közös ülések volt?

- Mondom, pár alkalommal még nyomattuk a parkban a sódert, aztán annyi. Mindketten feszélyezve éreztük magunkat.

- Te szakítottál vele?

- Szerettem volna szakítani, de arra a találkára már nem jött el. A negyediket pedig tudod, hogy másik suliban végeztem. Egyetemi felvételinél ismerkedtem meg Jóskával. Baró volt, hogy azonos az érdeklődési körünk. Viszonylag hamar feküdtünk össze, viszont meglehetősen viszontagságos körülmények között, mert ide nem hozhattam fel, hiszen anyáék tudtak a botlásomról. Gyakran kirándultunk a budai hegyekbe és ott szoktunk malackodni.

- Ha, csupán hárman voltunk eddigi életedben, akkor rád nem igaz, hogy a nő jó hírneve sok férfi hallgatásán múlik.

- Vele annyiban volt jó, hogy nem okozott nekem fájdalmat. Abban a kapcsolatban döntöttem el, az én életembe több férfi nem jöhet. Mielőtt megszoktam volna az egyoldalúságot, inkább leszoktam a testi vonzalomról.

- Kétségtelen, a két leggyakoribb válóok a nő és a férfi. Azért Lajoska sem volt impotens.
- Valóban nem. Az egyetlen intim alkalom után többé nem tártam szét a combjaimat, ahogy ő sem a karjait. Te következel, filozófuskám!
- Látod, ebben is egymásra találtunk. Két féltékeny bolond. Egyetemista voltam és egyik nyáron a nagyszüleimnél parkoltam. Tudod, ők tanyán élnek.
- Vigyázz, Szilvi, mert a kecske témát nem nyalom be!
- Huszonévesen a nagynéném mutatta meg milyen érzés, annak megvalósítása, amire régen vágytam.
- Tücsi testvére?
- Sajnos, igen, és ez később ki is derült általa. Anya azóta haragba van vele.
- Mi következett azután?
- Nemcsak igazi barátnőre vágytam hosszú évekig, de egy jó barátra is, aki nem ivócimbora. Megismerkedtem egy sráccal a neten sakkozás közben. Unszolására meglátogattam. A többit tudod.
- Baró volt. Te baráttra számítottál, én meg barátnőre. Ám, mivel szimpi voltál első látásra, akkor is, ha a pofád ideiglenesen megviseltnek tűnt, nagyon megijedtem, hogy egyből le akartál fektetni.
- Sajnálom, hogy csak másnap sikerült.
- Ma már én is ezt mondom, bár a pár hetes szakítástól padlót fogtam. Anyáék átkoztak piszkosul. Még szerencse, hogy ateista vagy. Nekem azt mondta Nokedli, hogy hajkurásztad a nőket.
- Maradjunk annyiban, hogy nem volt bátorságom hozzá, most meg már képtelen lennék rá. E nélkül a székeség nélkül éppen úgy nem tudnék létezni, mint levegő nélkül.
- Szeretlek.

*

Rendbeszedtük magunkat, ahogy minden reggel szokássá vált, kivonultunk a konyhába, remélve, hogy Béla néni reggelivel vár bennünket. Ehhez képest ők még feküdtek. Kénytelenek voltunk kalóriabevitel nélkül távozni a bázisról. Béci járta az előadótermeket, én pedig a várost, mert egy csomó postát kellett kézbesítenem különböző társintézményekbe. Délután ő várt rám az egyik folyosózugban.

- Mit vegyünk Bélának névnapjára?
- Tőlem kérdezed, Szilvi, mikor te vagy a dolgozó?
- Igen, de a te faterod.
- Kedvedért lemondok róla. Bónuszként anyát is viheted, ahova akarod.
- Nem szeretnék előrehaladott állapotodban sírni látni.
- Aki még nem halt meg, minek kéne siratni?
- Én sírnék utánad, ha elhagynál.
- Én pedig sírtam is, mikor te elhagytál.
- Mi lenne, ha pacalt vennénk az öregednek és bedobozolnánk?

- Benne vagyok, de tegyük a dobozba hagymát is! Bár fogalmam nincs, hogy készül a pacal.
- Nagyszüleimnél láttam egyszer, hogy a bika szeretkezik a tehénnel. Abból lesz többek között a pacal is.
- Szilvi, te tudnál pacalt csinálni?
- Hűséget esküdtem neked október 20-án, tanúk jelenlétében.

Jár a szája, mint kacsza fertálya, de arany szíve van. Vett az én pénzemen egy díszdobozos Unicumot, amit Bélának én adtam át. Nem tudom, érzéseim sorában hol helyezkedik el a puszkodás, ami após és vő között történt, de igencsak a felejthető kategóriát gyarapítja nálam. Főleg mióta tudom, hogy képes lenne engemet bűnbe vinni, nem törődve lánya lelki világával. Természetesen mi nem kóstoltuk meg az Unicumot, mert Béci a baba miatt nem alkoholi-
zálhat, én pedig hűséges férje vagyok és mindenben kitartok mellette.

- Szilvi?! Zavar tégedet, hogy anya következetesen bolondnak tart?
- Hozzászóltam saját anyámtól. Nem napi szinten, de néha említést tesz róla: a bolondban az ijeszt meg legjobban, ha esze van. Mióta megtaláltam a páromat, egyáltalán nem zavar.
- Szerintem is jó bolondnak lenni. Ameddig következetesek vagyunk benne, addig bölcsek lehetünk.
- Vigyázz, Bécikém, mert azt mondják, nem lehet segíteni azon a bolondon, aki bölcsnek tartja magát.
- Na bumm! Ne segítsenek rajtunk, csak adjanak enni!
- Emlékszel, hogy Szilveszterkor szoktál főzni?
- Mert neked volt a névnapod, de apa kedvéért nem fogok fityulát húzni a fejemre.
- Mityulát?
- Azt igen, egy serblit, hogy drága hajam ne hulljon a táplálékba. Unom az ünnepeket, pedig a költészet napját nem is tartottuk meg.
- Bécikém, az a kotlósok ünnepe, te pedig egy ragyogó, szép nő vagy.
- Tiszta szerencse, hogy körülöttem nincsenek kannibálok. Tudod, nekik meg az az ünnep, ha egy fiatal „nő sül”.
- Egyem ezt az okos fejecskédet, te kis zseni.
- A zsenialitás nem más, mint józan paraszti ész, ünneplő ruhában.
- Ezért érezzük mez nélkül is ruhában magunkat?
- Tudod, Szilvi, a meztelen ember nem fél a zsebtolvajtól, de mi ruha nélkül sem vagyunk meztelenek.
- Mondtam már, hogy délelőtt a városban lófráltam, mikor felhívott anya, hogy még ma, de holnap feltétlenül menjünk el az autójáért? Addig nálunk lesz, ameddig nem születik meg a baba, hogyha rosszul vagy, azonnal be tudjalak vinni a klinikára.
- Na látod, ezért imádom Tücsit. Nem véletlenül mondtam, viheted a saját szüleimet, ahova akarod. Nekik eszébe nem jutott, hogy ideadják a kocsijukat. Hurrá, holnap elhozzuk és szeretném, ha szombaton felmennénk Kékestetőre!
- Szívem, a világűr sincs messze. Másfél óra alatt odaérnénk autóval. Még csak az kéne, hogy az utolsó napokban felmenjünk a Mátrába. Mit csinállok veled, ha ott elfolyik a magzatvíz?

- Megállsz a Rákóczi-forrásnál és feltöltesz.
- Hallod, hogy anyád csuklik a szomszéd szobában?
- Nem baj. Holnaptól urak leszünk.

*

Hétfőn délelőtt. Ültem a kis kutricámban, ami eredetiben a női mosdó előteréből lett leválasztva három részre. Az egyik maradt, aminek ténylegesen szánták, a másikban a takarítónő eszközeit tárolják, a harmadikban pedig egy kis hokedliféle asztalka van egy zsámollyal. Itt tölti üresjáratait Faragó Szilveszter okleveles filozófus (postai kézbesítő). Egyszer csak becammognak az én kincseim: Béci és benne a kis Cintia.

- Szilvi, adjál gyorsan csomagolópapírt! Azt hiszem szülni fogok!
- Spirálfüzetlap megfelel a hölgynek?
- Hülye, ez nem vicc. Megszülöm a lányunkat, valamibe be kell csomagolni, hiszen ruhát nem hoztunk magunkkal az egyetemre.

Elkezdtem kotorászni szerény készletemben, ám Béci meglógott. Legnépszerűbb napilapunk egyik példányával loholtam utána, de megtorpantam az ajtónál. Rájöttem, oda nekem nem illik csak úgy benyitni. Elkezdtem kopogni és közben füleltem. Végre kijött egy hölgy és tőle kérdeztem meg, megvan-e már a baba. Rám nézett és tekintetéből mindent kiolvashattam, majd szó nélkül távozott. Szerencsémre nem volt időm gondolataimba merülni, mert rögvést Béci is kicammogott. Mivel első mondata az volt, hogy hála istennek, megkönnyebbültem. Néztam a kezeit, de sehol a lányunk. Kiderült, csupán felhajtás volt az egész. Abban pedig igaza volt, hogy a görcsöket és fájdalmakat első szülés előtt nem tudja pontosan beazonosítani. Elvégre, én sem szültem, nekem sem lehetnek tapasztalataim.

2015. április 30. Míg élek, soha nem fogom elfelejteni és nem azért, mert csütörtököt mondtam. Életem során többször fordult elő, ám ez a csütörtök más volt a többihez képest. Úristen, örömben megpusziltam Béla nénit a kórház folyosóján. Világra bújt az én egyetlen utód, Faragó Cintia matematikus, filozófia doktor aspiráns. Úgy beszéltek meg az anyukájával, hogy legfeljebb az lehet kérdéses, hogy miből doktorál, de a szakokból nem engedünk. Nem voltam jelen a szülőszobában, mert anyósom a fülemből súgta diszkrétén:

- Szilvi fiam, a szülésnél untig elég egy hülye jelenléte.
- Gondolom, te bemégy helyettem, Béla néni?
- Szemtelen vagy fiacskám, de majd otthon lebokszoljuk.
- Bárminek ellen tudok állni, kivéve a kísértésnek, de ebben az esetben erőt veszek magamon.
- Tudod, görnyedt kor, egyenes beszéd.
- Béla tudja, addig kell egyenesíteni a fát, ameddig fiatal. Jó karban vagy tartva, ez meglátszik rajtad.
- Összekeversz a lányommal. Béla a csemetefákat egyengeti.
- Kétségtelen, nem vagy már fiatal, ám korodhoz képest elég jól tartod magadat. Béla néni, ne panaszkodj a vejednek, mikor a lányod unokát szül neked!
- Vége a panasznak, megjött anyád is, kisfiam.

Álltunk hárman a folyosón. Úgy emlékszem rá, mintha ma lenne, pedig egy hete történt. Bal oldalon anyám, jobb oldalon Béla néni és úgy fogtak engemet közre. Nem, már pontosan emlékszem, Béla néni volt bal oldalon és anyám középen. Mindannyian sóhajtoztunk, csak ők

a kezeiket is tördelték. Végül nyílt az ajtó és egy mosolygós hölgy a kezembe nyomta. Bár előtte megkérdezte, hol az apuka, én meg elkezdtem mondani, hogy ő dolgozik, azért nem tudott bejönni. Azt hittem az én apámra gondol, nem az utódom elődjére. A hölgy lelkemre kötötte, nem vihetem haza. Furcsa volt, hogy azt mondta: „apuka.” Elsőre is úgy nézett ki, mint egy igazi ember, csak sokkal kisebb. Kétségtelen, ahhoz, hogy nagy dolgot érzünk el, a kicsivel kell kezdeni. Anyáink nyomban eldöntötték, Cintia rám hasonlít. Ehhez képest Bécire és rám mondják, hogy bolondok vagyunk. Hogy hasonlítana rám, ha nem gyerek, hanem kislány? Hazafelé megkértem anyámat, ő vezessen, mert én olyan boldog voltam, hogy képtelen lettem volna az útra figyelni. Életemben ez a második emlékezetes boldogságom, bár lehet, hogy első. Amikor először megláttam az én Béci nevű sakktársamat az ő pizsamájában, akkor is hasonlót éreztem.

- Akinek jó szíve van, azt az öröm látványa boldoggá teszi.

- Béla néni, magadban beszélsz?

- Rájöttem, boldoggá csak az tehet, aki boldogtalanná is. Az elmúlt hónapokban volt boldogtalanságban részem, mert elraboltad tőlem a lányomat, ám cserében megajándékoztatok egy unokával. Szilvi, minden bűnödöt elfelejtettem.

- Béla néni, tudhatnád, elkerült bajokból tevődik össze a boldogság. Az nem lesz soha boldog, akinek fáj mások boldogsága.

Abban a pillanatban anyám érzékeny beletaposott a fékbe egy étterem előtt. Mivel anyósom mögött ültem, a fékezés következményeként meghajoltam és szolgálalként belecsókoltam a hajába.

- Tücsikém, aranyos vagy, de én nem hoztam annyi pénzt magammal, hogy beülhessünk egy ilyen előkelő étterembe. Pillanatnyi pénzzavarom egyidős velem.

- Ne izguljál! Megebédelünk, te felhívod Bélát, a férjedet, hogy jöjjön érted és tankoljon fel pénzzel, mi meg a fiammal közben eltávozzunk. Annyira nem vagy koros, hogy a pincérek előtt ne legyen némi hiteled. Mondom én, aki pár évvel idősebb vagyok náladnál.

- Tücsikém, tudhatod, nincsen csúnya nő. Az a férfi, aki mégis ilyet mond, az valószínű, hogy keveset ivott.

- Beszéljük meg, ki mit rendel! Szilvikém, kisfiam, te miért lógatod az orrod?

- Anya, nem hiszitek el, eluralkodott rajtam a hiányérzet. Mi itt dorbézolunk, a családom pedig senyved a kórházi kosztón.

- Pár nap múlva hazavisszük őket. Addig jó lenne eldönteni, melyik „haza”-t válasszátok!

*

Az élet ünnepek nélkül olyan, mint egy hosszú út vendégfogadók nélkül. Egy hibájuk van, hogy mindig hétköznapiak követik. Ez nálunk nem így lesz. Bécikém társaságában minden napot ünnepnek érzek és ha közben ránézünk a lányunkra, ő tökéletesen bearanyozza ezeket a napokat. Napok, hetek, hónapok és évek. Sok hónapja vagyunk kettesben boldogok, de most, hogy hárman lettünk, hiszem, életünk végéig tartó folyamat kezdődik. Olyannyira, hogy eldöntöttem, kimondva vagy kimondatlanul eddig képtelenesen az élet kereke racsnis volt számomra, mert visszafelé is lehetett tekerni. Nos, ennek vége. Itt alszik előttem a kis ágyában életünk nagy értelme. Érette érdemes küzdeni. Mindent elkövetek, hogy végzettségemhez méltó állásba kerüljek és nemcsak a pénz miatt. Mire az egyik hölgy sínre kerül, elvégzi az egyetemét, ott lesz a másik várakozó, aki pedig iskolába kezd járni. Szép az élet, akkor is, ha két vak nagymamát spájzoltunk be magunk körül. Még hogy Cintike rám hasonlít. Ezt még a vak is láthatná. Itt fekszenek egymás közelében és mint két mormota, úgy alszanak. Én soha

nem preferáltam ennyire az alvást. Cintike totál anyukája. Azt persze nem tudom, Béci honnan származtatik, mert nem sok hasonlóság van közte és Béla néni között. Talán csak egy, hogy hiányoznak egymásnak bizonyos távolság alkalmával. Lakáson belül ezt minimálisan sem lehet tapasztalni. Bár Béla néni megesketett, hogy nem hagyjuk őket faképnél. Pedig anya nagyon számít rá, hogy átcuccolunk. Megmozdult a szerelmem.

- Jó reggelt, Szilvi úr! Ezek szerint te már régebben felébredtél?

- Legeltettem rajtatok a birka szemeimet. Közben megállapodtam magammal, rossz lennék halálnak. A halál nem gyönyörködik a környezetben és soha nem tart cigarettaszünetet.

- Mesélj, éjjel miért pattogtál, mint a nikkel bolha?

- Felébredtem arra, hogy Cintike sír. Tudom, olyankor meg kell szoptatni a kis haspókot.

- De nem neked, hanem nekem.

- Bécikém, bepánikoltam. Felugrottam, hogy mielőbb megszüntessem a kincsem fájdalmát. Nem jutott eszembe, hogy tégedet kéne ébreszteni. Csak mikor felvettem a kiságyból, akkor döbbsenem rá, nem tudom megetetni.

- Mielőtt rászoknál, vedd tudomásul, ha sír, nem biztos, hogy éhes!

- Nem sajnállak tőle, de igazságtalan az élettől, hogy a babának van egy mozgó étterme, nekem meg körbe kell járnom a kérést, ha zabás vagyok. Boldogan falatoznék belőled.

- Adj egy falat falat, mondja a falat faló fa ló. Az kéne nekem, hogy kettőtöket etesselek. Nem sajnálnál, hogy elfogyok?

- Bécikém, mi történik a lyukkal, ha elfogy a sajt?

- Hol jár az eszed, Faragó?

- Nincsenek pajzán gondolataim. Momentán a gyönyörérzethez meg sem kell mozdulnom, csak néznem a szépségünket. Számomra a természet megfejthetetlen csoda. Hogy tudott ott bent a sötétben ilyen széppé fejlődni? Honnan tudta, hogy rád kell hasonlítson, ha nem is látott, hogy nézel ki?

- Szilvi, pár napja hoztál haza bennünket és kezd olyan érzésem lenni, hogy fejünkben oldódik a köd.

- Jéééé! Tényleg, mikor mondta utoljára Béla néni, hogy bolondok vagyunk?

- Nyugi, ameddig Tücsinek nem adod vissza az autóját, addig anyám nem mer ránk terhelőt mondani. Fél, hogy szublimálódunk.

- Ez azt jelentené, hogy szeret bennünket?

- Az unokáját feltétlenül. Jósolni nagyon nehéz, különösen a jövőt illetően. Készülj fel, délután jönnek a nagymamámék!

- Bécikém, nagyon fogsz rám neheztelni, ha a búcsújárókra nyelvet öltök?

- Neheztelni nem fogok, csak kényelmetlenül érzem majd magamat. Bár tudom, a képmutatás a bűn hódolata az erény előtt. Szóval azonosak lesznek az érzéseink, csupán a kifejezés-módban lesz különbség.

- Milyen érzés anyának lenni?

- Szilvi, én nem anyának vagyok, hanem nektek.

- Nézlek és eszem bejut az a Béci, aki megjelent előttem pizsamában az első találkozáskor. Most is pizsiben vagy, de ez a Béci más. Gyönyörködöm benned és közben a tekintetem a prototípusodra téved.
- Nincs olyan gyönyör, amit a folytonosság ne változtatna csömörré.
- Szívből kívánom, addig legyünk boldogok, ameddig én nem érzem a csömört! Tudod jól, sem férj, sem apa nem akartam lenni. Buta voltam. Ma már világos az elmém. Ti adtok értelmet az életemnek.
- Szilvikém, folyamatosan udvarolsz és érzem, hogy nem kertelsz.

2015. augusztus

* * *